

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

C 132

48 tomas

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir pranešimai

2005 m. gegužės 28 d.

Pranešimo Nr.	Turinys	Puslapis
	I Informacija	
	Teisingumo Teismas	
	TEISINGUMO TEISMAS	
2005/C 132/01	2005 m. balandžio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimas (antroji kolegija), Byloje C-460/01 <i>Europos Bendrijų Komisija prieš Nyderlandų Karalystę</i> (Valstybės išpareigojimų neįvykdymas — Reglamentai (EEB) Nr. 2913/92 ir Nr. 2454/93 — Išorinis Bendrijos tranzitas — Muitinės institucijos — Įvežimo muito surinkimo procedūra — Terminai — Nepaisymas — Bendrijos nuosavi ištekliai — Pavedimas — Terminas — Nepaisymas — Palūkanos — Suinteresuotoji valstybė narė — Neatliktas mokėjimas)	1
2005/C 132/02	2005 m. balandžio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimas (antroji kolegija), Byloje C-104/02 <i>Europos Bendrijų Komisija prieš Vokietijos Federacinę Respubliką</i> (Valstybės išpareigojimų neįvykdymas — Reglamentai (EEB) Nr. 2913/92 ir Nr. 2454/93 — Išorinis Bendrijos tranzitas — Muitinės institucijos — Įvežimo muito surinkimo procedūra — Terminai — Nepaisymas — Bendrijos nuosavi ištekliai — Pavedimas — Terminas — Nepaisymas — Palūkanos — Suinteresuotoji valstybė narė — Neatliktas mokėjimas)	2
2005/C 132/03	2005 m. kovo 17 d. Teisingumo Teismo sprendimas (trečioji kolegija), Byloje C-437/02 <i>Europos Bendrijų Komisija prieš Suomijos Respubliką</i> (Valstybės išpareigojimų neįvykdymas — Žvejyba — Reglamentai (EEB) Nr. 370/92 ir Nr. 2847/93 — Išteklių išsaugojimas ir valdymas — Žvejybos veiklos monitoringas)	2
2005/C 132/04	2005 m. balandžio 14 d. Teisingumo Teismo Sprendimas (trečioji kolegija), Byloje C-468/02 <i>Ispanijos Karalystė prieš Europos Bendrijų Komisiją</i> (EŽŪOGF — Tam tikrų išlaidų pašalinimas — Viešas alyvų aliejaus sandėliavimas — Ariamosios žemės kultūrų sektorius)	3
2005/C 132/05	2005 m. balandžio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimas (pirmoji kolegija), Byloje C-6/03 (dėl <i>Verwaltungsgericht Koblenz</i> prašymo priimti prejudicinį sprendimą): <i>Deponiezweckverband Eiterköpfe prieš Rheinlando — Pfalco žemę</i> (Aplinka — Atliekų sąvartynai — Direktyva 1999/31 — Nacionalinės teisės aktai, numatantys griežtesnes normas — Suderinamumas)	3

LT

2005/C 132/06	2005 m. balandžio 12 d. Teisingumo Teismo sprendimas (didžioji kolegija), Byloje C-61/03 <i>Europos Bendrijų Komisija prieš Jungtinę Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystę</i> (Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — EAEB sutartis — Taikymo sritis — Kariniai įrenginiai — Sveikata ir sauga — Branduolinio reaktoriaus sustabdymas — Radioaktyviųjų atliekų laidojimas)	3
2005/C 132/07	2005 m. kovo 17 d. Teisingumo Teismo sprendimas (antroji kolegija), Byloje C-91/03 <i>Ispanijos Karalystė prieš Europos Sąjungos Tarybą</i> („Žuvų išteklių apsauga ir naudojimas — Reglamentas (EB) Nr. 2371/2002“)	4
2005/C 132/08	2005 m. balandžio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimas (trečioji kolegija), Byloje C-110/03 <i>Belgijos Karalystė prieš Europos Bendrijų Komisiją</i> (Ieškinys dėl panaikinimo — Reglamentas (EB) Nr. 2204/2002 — Horizontali valstybės pagalba — Pagalba užimtumui — Teisinis tikrumas — Subsidiarumas — Proporcingumas — Bendrijos veiksmų darnumas — Nediskriminavimas — Reglamentas (EB) Nr. 994/98 — Prieštaravimas dėl neteisėtumo)	4
2005/C 132/09	2005 m. balandžio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimas (trečioji kolegija), Sujungtose bylose C-128/03 ir C-129/03 (dėl <i>Consiglio di Stato</i> prašymo priimti prejudicinį sprendimą): <i>AEM SpA (C-128/03), AEM Torino SpA (C-129/03) prieš Autorità per l'energia elettrica e per il gas ir kt.</i> (Elektros energijos vidaus rinka — Prisijungimo prie nacionalinės elektros energijos paskirstymo sistemos ir naudojimosi ja mokesčio padidinimas — Valstybės pagalba — Direktyva 96/92 — Teisė naudotis sistema — Nediskriminacijos principas)	5
2005/C 132/10	2005 m. balandžio 12 d. Teisingumo Teismo sprendimas (didžioji kolegija), Byloje C-145/03 (dėl <i>Juzgado de lo Social Nr. 20 de Madrid</i> prašymo priimti prejudicinį sprendimą): <i>Annette Keller ipėdiniai prieš Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) ir kt.</i> (Socialinė apsauga — Reglamentas Nr. 1408/71 3 ir 22 straipsniai — Reglamentas Nr. 574/72 22 straipsnis — Hospitalizavimas kitoje valstybėje narėje nei kompetentinga valstybė narė — Gydomo būtinybė kritinės būklės atveju — Apdrausitojo asmens pervežimas į trečiosios šalies gydymo įstaigą — E 111 formos ir E 112 formos turinys)	5
2005/C 132/11	2005 m. balandžio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimas (antroji kolegija), Byloje C-157/03 <i>Europos Bendrijų Komisija prieš Ispanijos Karalystę</i> (Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Direktyvos 68/360/EEB, 73/148/EEB, 90/365/EEB ir 64/221/EEB — Teisė apsigyventi — Leidimas gyventi — Bendrijos piliečio šeimos narys, kuris yra trečiosios šalies pilietis — Leidimo gyventi išdavimo terminas)	6
2005/C 132/12	2005 m. kovo 15 d. Teisingumo Teismo sprendimas (didžioji kolegija), Byloje C-160/03 <i>Ispanijos Karalystė prieš Eurojustą</i> („Ieškinys dėl panaikinimo pagal EB sutarties 230 straipsnį — Valstybės narės pareikštas ieškinys dėl Eurojusto paskelbtų kvietimų teikti paraiškas į laikinų darbuotojų pareigybes — Teisingumo Teismo kompetencijos nebuvimas — Nepriimtumas“)	7
2005/C 132/13	2005 m. kovo 17 d. Teisingumo Teismo sprendimas (pirmoji kolegija), Byloje C-170/03 (dėl <i>Hoge Raad der Nederlanden</i> prašymo priimti prejudicinį sprendimą): <i>Staatssecretaris van Financiën prieš J. H. M. Feron</i> (Reglamentas (EEB) Nr. 918/83 — Atleidimas nuo muitų — „Asmeninės nuosavybės“ ir „valdymo“ sąvokos — Transporto priemonė, kurią darbdavys perdavė asmeniui naudoti)	7
2005/C 132/14	2005 m. kovo 15 d. Teisingumo Teismo sprendimas (didžioji kolegija), Byloje C-209/03 (<i>High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)</i> prašymas priimti prejudicinį sprendimą) <i>The Queen, Dany Bidar prašymu, prieš London Borough of Ealing ir kt.</i> („Sąjungos pilietybė — EB sutarties 12 ir 18 straipsniai — Pagalba studentams suteikiant subsidijuojamą paskolą — Nuostata, numatanti tokių paskolų suteikimą tik studentams įsikūrusiems valstybės narės teritorijoje“)	8

2005/C 132/15	2005 m. kovo 17 d. Teisingumo Teismo sprendimas (trečioji kolegija), Byloje C-228/03 (dėl <i>Korkein oikeus</i> prašymo priimti prejudicinį sprendimą): <i>Gillette Company, Gillette Group Finland Oy prieš LA-Laboratories Ltd Oy</i> (Prekių ženklai — Direktyva 89/104/EEB — 6 straipsnio 1 dalies c punktas — Prekių ženklo suteikiamos apsaugos apribojimas — Trečiosios šalies naudojamas prekių ženklas, kai būtina nurodyti prekės ar paslaugos paskirtį)	8
2005/C 132/16	2005 m. balandžio 12 d. Teisingumo Teismo sprendimas (didžioji kolegija), Byloje C-265/03 (dėl <i>Audiencia Nacional</i> prašymo priimti prejudicinį sprendimą): <i>Igor Simutenkov prieš Ministerio de Educación y Cultura, Real Federación Española de Fútbol</i> (EB ir Rusijos Federacijos partnerystės susitarimas — 23 straipsnio 1 dalis — Tiesioginis veikimas — Įdarbinimo sąlygos — Nediskriminavimo principas — Futbolas — Profesionalių žaidėjų iš trečiųjų valstybių, kuriuos galima įtraukti į nacionalinėse varžybose dalyvaujančių komandų sudėtį, skaičiaus apribojimas)	9
2005/C 132/17	2005 m. balandžio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimas (antroji kolegija), Byloje C-335/03 Portugalijos Respublika prieš Europos Bendrijų Komisiją (EŽŪOGF — Priemoka už galvijieną — Patikrinimai — Ėminių reprezentatyvumas — Patikrinimo rezultatų perkėlimas į ankstesnius metus — Motyvavimas)	10
2005/C 132/18	2005 m. kovo 17 d. Teisingumo Teismo Sprendimas (ketvirtoji kolegija), Byloje C-467/03 (dėl <i>Finanzgericht München</i> prašymo priimti prejudicinį sprendimą): <i>Ikegami Electronics (Europe) GmbH prieš Oberfinanzdirektion Nürnberg</i> (Bendrasis muitų tarifas — Tarifų pozicijos — Skaitmeninio įrašymo aparato, skirto vaizdo stebėjimui, klasifikacija — Klasifikacija kombinuotoje nomenklatūroje)	10
2005/C 132/19	2005 m. kovo 10 d. Teisingumo Teismo sprendimas (penktoji kolegija), Byloje C-469/03 (dėl <i>Tribunale di Bologna</i> prašymo priimti prejudicinį sprendimą): <i>Filomeno Mario Miraglia</i> (Konvencijos, įgyvendinančios Šengeno susitarimą, 54 straipsnis — Ne bis in idem principas — Taikymo sritis — Valstybės narės teisėsaugos institucijų sprendimas nepatraukti baudžiamojon atsakomybėn asmens remiantis vien tuo, kad kitoje valstybėje narėje pradėtas baudžiamasis persekiojimas)	10
2005/C 132/20	2005 m. kovo 17 d. Teisingumo Teismo sprendimas (pirmoji kolegija), Byloje C-109/04 (dėl <i>Bundesverwaltungsgericht</i> prašymo priimti prejudicinį sprendimą): <i>Karl Robert Kranemann prieš Šiaurės Reino-Vestfalijos žemę</i> (EB sutarties 48 straipsnis (po pakeitimo EB sutarties 39 straipsnis) — Laisvas darbuotojų judėjimas — Valstybės tarnautojas praktikantas — Kitoje valstybėje narėje atlikta praktika — Kelionės išlaidų atlyginimo ribojimas nacionalinėje teritorijoje vykusios kelionės dalimi)	11
2005/C 132/21	2005 m. kovo 17 d. Teisingumo Teismo sprendimas (trečioji kolegija), Byloje C-128/04 (dėl <i>Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde</i> prašymo priimti prejudicinį sprendimą): baudžiamasis procesas <i>Annic Andréa Raemdonck prieš Raemdonck-Janssens BVBA</i> (Kelių transportas — Socialiniai teisės aktai — Reglamentas (EEB) Nr. 3821/85 — Įsipareigojimas įrengti ir naudoti tachografus — Reglamentas (EEB) Nr. 3820/85 — Medžiagas ir įrangą vežiojančioms transporto priemonėms taikoma išimtis)	11
2005/C 132/22	2005 m. balandžio 14 d. Teisingumo Teismo Sprendimas (trečioji kolegija), Byloje C-243/04 P <i>Zoé Gaki-Kakouri prieš Europos Bendrijų Teisingumo Teismą</i> (Apeliacinis skundas — Teisingumo Teismo narių ir buvusių narių tarnybinės pajamos — Mirusio buvusio nario sutuoktinės, su kuria jis buvo išsituokęs, teisės)	12
2005/C 132/23	Byla C-103/05 <i>Der Oberste Gerichtshof</i> (Vokietija) 2005 m. vasario 2 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Reisch Montage AG prieš Kiesel Baumaschinen Handels GmbH</i>	12

2005/C 132/24	Byla C-109/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. kovo 3 d. pareikštas ieškinys Austrijos Respublikai	12
2005/C 132/25	Byla C-119/05 <i>Consiglio di Stato in sede giurisdizionale (Sezione Sesta)</i> 2004 m. spalio 22 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Ministero dell'Industria, Commercio ed Artigianato prieš Spa Lucchini Siderurgica</i>	13
2005/C 132/26	Byla C-126/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. kovo 21 d. pareikštas ieškinys Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei	13
2005/C 132/27	Byla C-131/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. kovo 21 d. pareikštas ieškinys Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei	14
2005/C 132/28	Byla C-132/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. kovo 21 d. pareikštas ieškinys Vokietijos Federacinei Respublikai	15
2005/C 132/29	Byla C-135/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. kovo 23 d. pareikštas ieškinys Italijos Respublikai	15
2005/C 132/30	Byla C-137/05 Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės 2005 m. kovo 24 d. pareikštas ieškinys Europos Sąjungos Tarybai	16
2005/C 132/31	Byla C-145/05 <i>Cour de cassation</i> 2005 m. kovo 17 d. sprendimu pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Levi Strauss & Co prieš Casucci Spa</i>	17
2005/C 132/32	Byla C-149/05 <i>Cour d'appel de Paris</i> 2005 m. kovo 23 d. sprendimu pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Harold Price prieš Conseil des ventes volontaires de meubles aux enchères publiques</i>	17
2005/C 132/33	Byla C-152/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. balandžio 5 d. Vokietijos Federacinei Respublikai pareikšto ieškinio santrauka	18
2005/C 132/34	Byla C-156/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. balandžio 5 d. pareikštas ieškinys Graikijos Respublikai	18
2005/C 132/35	Byla C-159/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. balandžio 6 d. pareikštas ieškinys Didžiajai Liuksemburgo Hercogystei	19
2005/C 132/36	Byla C-161/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. balandžio 7 d. pareikštas ieškinys Italijos Respublikai	19
2005/C 132/37	Byla C-163/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. balandžio 8 d. pareikštas ieškinys Portugalijos Respublikai	20
2005/C 132/38	Byla C-165/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. balandžio 8 d. pareikštas ieškinys Liuksemburgo Didžiajai Hercogystei	20
2005/C 132/39	Byla C-172/05 P 2005 m. balandžio 15 d. O. Mancini pateiktas apeliacinis skundas dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (ketvirtoji kolegija) 2005 m. vasario 3 d. sprendimo byloje T-137/03 <i>O. Mancini prieš Europos Bendrijų Komisiją</i>	21

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS

2005/C 132/40	2005 m. kovo 17 d. Pirmosios Instancijos Teismo sprendimas, Byloje T-192/98 <i>Comité des industries du coton et des fibres connexes de l'union européenne (Eurocoton) prieš Europos Sąjungos Tarybą</i> (Dempingas — Komisijos pasiūlymo dėl reglamento, nustatančio galutinį antidempingo muitą, nepriėmimas Taryboje — Paprastosios daugumos, būtinos reglamento priėmimui, nebuvimas — Pareiga motyvuoti) 22	22
2005/C 132/41	2005 m. kovo 17 d. Pirmosios Instancijos Teismo sprendimas, Byloje T-195/98 <i>Ettlin Gesellschaft für Spinnerei und Weberei AG ir kt. prieš Europos Sąjungos Tarybą</i> (Dempingas — Komisijos pasiūlymo dėl reglamento, nustatančio galutinį antidempingo muitą, nepriėmimas Taryboje — Paprastosios daugumos, būtinos reglamento priėmimui, nebuvimas — Pareiga motyvuoti) 22	22
2005/C 132/42	2005 m. kovo 17 d. Pirmosios Instancijos Teismo sprendimas, Byloje T-177/00 <i>Koninklijke Philips Electronics NV prieš Europos Sąjungos Tarybą</i> (Dempingas — Tarybos nepriėmimas Komisijos pasiūlymo dėl reglamento, galutinai nustatančio antidempingo muitą — Paprastosios daugumos, būtinos priimti reglamentą, nebuvimas — Motyvavimo pareiga) 23	23
2005/C 132/43	2005 m. kovo 15 d. Pirmosios Instancijos Teismo sprendimas, Byloje T-29/02 <i>Global Electronic Finance Management (GEF) SA prieš Europos Bendrijų Komisiją</i> (Arbitražinė išlyga — Sutarties neįvykdymas — Priešiškinis) 24	24
2005/C 132/44	2005 m. kovo 16 d. Pirmosios Instancijos Teismo sprendimas, Byloje T-283/02 <i>EnBW Kernkraft GmbH prieš Europos Bendrijų Komisiją</i> (TACIS programa — Su atominė elektrine Ukrainoje susijusių paslaugų teikimas — Atlyginimo nemokėjimas — Pirmosios instancijos teismo jurisdikcija — Ieškinys dėl žalos atlyginimo — Deliktinė atsakomybė) 24	24
2005/C 132/45	2005 m. kovo 16 d. Pirmosios Instancijos Teismo sprendimas, Byloje T-112/03 <i>L'Oréal SA prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženkams ir pramoniniam dizainui) (VRDT)</i> (Bendrijos prekių ženklas — Protesto procedūra — Paraiška žodiniams prekių ženkliui FLEXI AIR — Ankstesnis žodinis prekių ženklas FLEX — Santykinis atmetimo pagrindas — Supainiojimo galimybė — Prašymas pateikti naudojimo iš tikrųjų įrodymus — Reglamento (EB) Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktas, 8 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktis ir 43 straipsnio 2 dalis) 25	25
2005/C 132/46	2005 m. kovo 17 d. Pirmosios Instancijos Teismo sprendimas (penktoji kolegija), Byloje T-160/03 <i>AFCon Management Consultants ir kt. prieš Europos Bendrijų Komisiją</i> (Tacis programa — Paraiškų konkursas — Pirkimų procedūros pažeidimas — Ieškinys dėl žalos atlyginimo) 25	25
2005/C 132/47	2005 m. kovo 17 d. Pirmosios Instancijos Teismo sprendimas (trečioji kolegija), Byloje T-285/03 <i>Agraz, SA, ir kt. prieš Europos Bendrijų Komisiją</i> (Žemės ūkis — Bendras perdirbtų vaisių ir daržovių produktų rinkų organizavimas — Pagalba perdirbtų pomidorų produktų gamybai — Dydžio apskaičiavimo būdas — 2000/2001 prekybos metai) 26	26
2005/C 132/48	2005 m. kovo 16 d. Pirmosios Instancijos Teismo sprendimas, Byloje T-329/03 <i>Fabio Andrés Ricci prieš Europos Bendrijų Komisiją</i> (Viešoji tarnyba — Konkursas — Priėmimo sąlyga — Profesinė patirtis — Atrankos komisijos sprendimas — Paskyrimų tarnybos atliekamos kontrolės pobūdis — Patirties įvertinimas — Teisėti lūkesčiai) 27	27

2005/C 132/49	2005 m. kovo 17 d. Pirmosios Instancijos Teismo sprendimas, Byloje T-362/03 <i>Antonio Milano prieš Europos Bendrijų Komisiją</i> (Viešoji tarnyba — Priėmimas į darbą — Konkursai — Atsisakymas leisti dalyvauti konkurse — Ieškinys dėl panaikinimo ir dėl žalos atlyginimo) 27	27
2005/C 132/50	2005 m. vasario 16 d. Pirmosios Instancijos Teismo nutartis, Byloje T-142/03 <i>Fost Plus VZW prieš Europos Bendrijų Komisiją</i> (Ieškinys dėl panaikinimo — Juridinio asmens pareikštas ieškinys — Konkrečiai su juo susijęs teisės aktas — Sprendimas 2003/82/EB — Pakuočių atliekų ir pakuočių medžiagų panaudojimo ir perdirbimo tikslai — Direktyva 94/62/EB — Nepriimtumas) 28	28
2005/C 132/51	2005 m. sausio 19 d. Pirmosios Instancijos Teismo nutartis, Byloje T-372/03 <i>Yves Mahieu prieš Europos Bendrijų Komisiją</i> (Pareigūnai — Skundo pateikimo ir ieškinio pareiškimo terminas — Numanomas skundo atmetimas — Nepriimtumas) 28	28
2005/C 132/52	2005 m. vasario 14 d. Pirmosios Instancijos Teismo nutartis, Byloje T-81/04 <i>Bouygues SA ir Bouygues Telecom prieš Europos Bendrijų Komisiją</i> (Valstybės pagalba — Judrioji telefonija — Skundas — Ieškinys dėl neveikimo — Komisijos nuomonės pareiškimas nutraukiant neveikimą — Sprendimo priėmimo nereikalingumas — Ieškinys dėl panaikinimo — Laikinas laiškas — Nepriimtumas) 29	29
2005/C 132/53	2005 m. vasario 10 d. Pirmosios Instancijos Teismo Pirmininko nutartis, Byloje T-291/04 <i>Enviro Tech Europe Ltd ir Enviro Tech International, Inc. prieš Europos Bendrijų Komisiją</i> (Laikinosios apsaugos priemonės — Direktyvos 67/548/EEB ir 2004/73/EB) 29	29
2005/C 132/54	Byla T-103/05 P 2005 m. vasario 11 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai 30	30
2005/C 132/55	Byla T-124/05 David Tas 2005 m. kovo 2 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai 30	30
2005/C 132/56	Byla T-126/05 Sandrine Corvoisier ir kitų ieškovių 2005 m. kovo 9 d. pareikštas ieškinys Europos centriniam bankui 31	31
2005/C 132/57	Byla T-130/05 Dominique Albert-Bousquet ir 142 kitų ieškovų 2005 m. kovo 14 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai 31	31
2005/C 132/58	Byla T-131/05 Carlos Andrés ir kt. 2005 m. kovo 21 d. pareikštas ieškinys Europos Centriniam Bankui 32	32
2005/C 132/59	Byla T-134/05 Belgijos Karalystės 2005 m. kovo 26 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai 33	33
2005/C 132/60	Byla T-135/05 Franco Campoli 2005 m. kovo 29 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai 33	33
2005/C 132/61	Byla T-136/05 <i>EARL Salvat Père et Fils</i> ir kitų ieškovų 2005 m. kovo 30 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai 34	34
2005/C 132/62	Byla T-137/05 <i>Gruppo LA PERLA S.p.A.</i> 2005 m. balandžio 1 d. pareikštas ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženkams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) 34	34

2005/C 132/63	Byla T-139/05 Charlotte Becker ir kt. 2005 m. kovo 31 d. pareikštas ieškinys Europos Parlamentui	35
2005/C 132/64	Byla T-140/05 Italijos Respublikos 2005 m. kovo 29 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	36
2005/C 132/65	Byla T-144/05 Pablo Muñiz 2005 m. balandžio 12 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	36

II *Parengiamieji aktai*

.....

III *Pranešimai*

2005/C 132/66	Paskutinis Teisingumo Teismo <i>Europos Sąjungos Oficialiajame leidinyje skelbiamas leidinys</i> OL C 115, 2005 5 14	38
---------------	---	----

I

(Informacija)

TEISINGUMO TEISMAS

TEISINGUMO TEISMAS

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

(antroji kolegija)

2005 m. balandžio 14 d.

Byloje C-460/01 Europos Bendrijų Komisija prieš Nyderlandų Karalystę ⁽¹⁾

(Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Reglamentai (EEB) Nr. 2913/92 ir Nr. 2454/93 — Išorinis Bendrijos tranzitas — Muitinės institucijos — Įvežimo muito surinkimo procedūra — Terminai — Nepaisymas — Bendrijos nuosavi išteklių — Pavedimas — Terminas — Nepaisymas — Palūkanos — Suinteresuotoji valstybė narė — Neatliktas mokėjimas)

(2005/C 132/01)

(Proceso kalba: olandų)

Byloje C-460/01 Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama G. Wilms ir H. M. H. Speyart, prieš Nyderlandų Karalystę, atstovaujamą H. G. Sevenster, dėl 2001 m. lapkričio 28 d. pagal EB sutarties 226 straipsnį pareikšto ieškinio dėl valstybės įsipareigojimų neįvykdymo, Teisingumo Teismas (antroji kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teisėjai R. Schintgen ir J. N. Cunha Rodrigues (pranešėjas); generalinė advokatė C. Stix-Hackl, sekretorė: vyriausioji administratorė M.-F. Contet, 2005 m. balandžio 14 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1) Nuo 1991 m. sausio 1 d. iki 1995 m. gruodžio 31 d.:

- neįtraukdama į apskaitą ir neišieškodama atitinkamos skolos muitinei ir kitų susijusių mokesčių, taip pat nepranešdama skolininkui apie šių mokesčių sumas per tris dienas po termino, nustatyto atitinkamai 1989 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1854/89 dėl skolų muitinei sudarančių importo arba eksporto muitų sumų įtraukimo į apskaitą ir mokėjimo sąlygų, 3 straipsnio 2 dalyje ir 6 straipsnio 1 dalyje ir 1992 m. spalio 12 d. Tarybos regla-

mento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, 218 straipsnio 3 dalyje ir 221 straipsnio 1 dalyje, arba vėliau, remiantis 1971 m. birželio 3 d. Tarybos reglamentu (EEB, Euratomas) Nr. 1182/71, nustatančiu terminams, datoms ir laikotarpiams taikytinas taisykles, tuomet, kai pagrindinis Bendrijų tranzito vykdytojas per tris mėnesius po to, kai išvykimo įstaiga išsiuntė pranešimą, kad per nustatytą terminą siunta nebuvo pristatyta į paskirties įstaigą, nepateikė įrodymų, jog atitinkama procedūra buvo atlikta tinkamai,

— laiku nepervesdama atitinkamų nuosavų išteklių Komisijai, ir

— atsisakydama mokėti atitinkamas palūkanas,

Nyderlandų Karalystė pažeidė savo įsipareigojimus, kylančius iš 1987 m. kovo 27 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 1062/87, nustatančio Bendrijos tranzito įgyvendinimo ir supaprastinimo nuostatas, pakeisto 1992 m. rugsėjo 2 d. Komisijos reglamentu (EEB) Nr. 2560/92, 11a straipsnio 2 dalies antros pastraipos antro sakinio, 1992 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 1214/92 dėl Bendrijos tranzito procedūros taikymo ir tam tikrų tos procedūros supaprastinimų sąlygų, pakeisto 1992 m. gruodžio 21 d. Komisijos reglamentu (EEB) Nr. 3712/92, 49 straipsnio 2 dalies trečio sakinio ir 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas, 379 straipsnio 2 dalies trečio sakinio bei iš 1989 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamento (EEB, Euratomas) Nr. 1552/89 įgyvendinančio Sprendimą 88/376/EB, Euratomas dėl Bendrijų nuosavų išteklių sistemos, 2, 9, 10 ir 11 straipsniai.

2) Priteisti iš Nyderlandų Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 84, 2002 4 6.

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

(antroji kolegija)

2005 m. balandžio 14 d.

Byloje C-104/02 Europos Bendrijų Komisija prieš Vokietijos Federacinę Respubliką ⁽¹⁾

(Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Reglamentai (EEB) Nr. 2913/92 ir Nr. 2454/93 — Išorinis Bendrijos tranzitas — Muitinės institucijos — Įvežimo muito surinkimo procedūra — Terminai — Nepaisymas — Bendrijos nuosavi išteklių — Pervedimas — Terminas — Nepaisymas — Palūkanos — Suinteresuotoji valstybė narė — Neatliktas mokėjimas)

(2005/C 132/02)

(Proceso kalba: vokiečių)

Byloje C-104/02 Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama G. Wilms, prieš Vokietijos Federacinę Respubliką, atstovaujama W.-D. Plessing ir R. Stüwe, padedamų D. Sellner, palaikomą Belgijos Karalystės, atstovaujamos A. Snoecx, dėl 2002 m. kovo 20 d. pagal EB sutarties 226 straipsnį pareikšto ieškinio dėl valstybės įsipareigojimų neįvykdymo, Teisingumo Teismas (antroji kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans ir teisėjai R. Schintgen ir J. N. Cunha Rodrigues (pranešėjas); generalinė advokatė C. Stix-Hackl, sekretorė: vyriausioji administratorė M.-F. Contet, 2005 m. balandžio 14 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

- 1) Per vėlai pateikdama Bendrijos dispozicijai nuosavas lėšas, Vokietijos Federacinė Respublika pažeidė savo įsipareigojimus, kylančius iš 1992 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 1214/92 dėl Bendrijos tranzito procedūros taikymo bei tam tikrų tos procedūros supaprastinimų sąlygų 49 straipsnio ir 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas, 379 straipsnio kartu su 1989 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamento (EEB, Euratomas) Nr. 1552/89 įgyvendinančio Sprendimą 88/376/EB, Euratomas dėl Bendrijų nuosavų išteklių sistemos, 2 straipsnio 1 dalimi.
- 2) Atmesti likusią ieškinio dalį.
- 3) Priteisti iš Vokietijos Federacinės Respublikos bylinėjimosi išlaidas.
- 4) Belgijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 131, 2002 6 1.

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

(trečioji kolegija)

2005 m. kovo 17 d.

Byloje C-437/02 Europos Bendrijų Komisija prieš Suomijos Respubliką ⁽¹⁾

(Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Žvejyba — Reglamentai (EEB) Nr. 370/92 ir Nr. 2847/93 — Išteklių išsaugojimas ir valdymas — Žvejybos veiklos monitoringas)

(2005/C 132/03)

(Proceso kalba: suomių)

Byloje C-437/02 Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama T. van Rijn ir M. Huttunen, prieš Suomijos Respubliką, atstovaujama T. Pynnä ir E. Kourula, dėl 2002 m. gruodžio 3 d. pareikšto ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo pagal EB sutarties 226 straipsnį, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Rosas, teisėjai S. Borg Barthet, A. La Pergola, J.-P. Puissochet (pranešėjas) ir A. O. Caoimh; generalinis advokatas D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretorius R. Grass, 2005 m. kovo 17 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

- 1) 1995 m. ir 1996 m. žvejybos ciklų metu:

- nepriimdama jai paskirtų žvejybos kvotų naudojimui reikalingų taisyklių ir nepradėdama tikrinimų ir kitos taikytinuose Bendrijos reglamentuose nustatytos kontrolės,
- tinkamu laiku laikinai neuždrausdama žvejybos, kad būtų išvengta kvotų viršijimo, ir
- nepradėdama administracinių ar baudžiamųjų procedūrų prieš laivų kapitonus, kurie pažeidė teisės aktus, susijusius su bendra žuvininkystės politika, arba prieš visus kitus asmenis, kurie atsakingi už tokio pažeidimo padarymą,

Suomijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal 1992 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 3760/92, nustatančio žvejybos ir akvakultūros sistemą Bendrijoje, 9 straipsnio 2 dalį ir pagal 1993 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2847/93, nustatančio bendros žuvininkystės politikos kontrolės sistemą, 2 straipsnį, 21 straipsnio 1 ir 2 dalis bei 31 straipsnį.

- 2) Priteisti iš Suomijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 437, 2003 2 8.

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

(trečioji kolegija)

2005 m. balandžio 14 d.

Byloje C-468/02 Ispanijos Karalystė prieš Europos Bendrijų Komisiją ⁽¹⁾

(EŽŪOGF — Tam tikrų išlaidų pašalinimas — Viešas alyvų aliejaus sandėliavimas — Ariamosios žemės kultūrų sektorius)

(2005/C 132/04)

(Proceso kalba: ispanų)

Byloje C-468/02 Ispanijos Karalystė, atstovaujama L. Fraguas Gadea, prieš Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą S. Pardo Quintillán, dėl 2002 m. gruodžio 31 d. pagal EB sutarties 238 straipsnį pareikšto ieškinio Teisingumo Teismas (trečioji kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Rosas (pranešėjas), teisėjai R. Schintgen ir N. Colneric; generalinis advokatas P. Léger, sekretorius R. Grass, 2005 m. balandžio 14 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

- 1) Atmesti ieškinį.
- 2) Priteisti iš Ispanijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 55, 2003 3 8.

gumo Teismas (pirmoji kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann ir teisėjai N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues (pranešėjas), M. Ilešič ir E. Levits; generalinis advokatas D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretorė administratorė K. Sztranc, 2005 m. balandžio 14 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

- 1) 1999 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyvos 1999/31/EB dėl atliekų švartynų 5 straipsnio 1 ir 2 dalims neprieštarauja nacionalinė priemonė, kuri:
 - leidimui šalinti švartyne biologiškai skaidomas atliekas nustato siauresnes ribas nei direktyvoje nustatytos, net jei šios ribos tokios siauros, kad apima tokių atliekų mechaninį–biologinį apdorojimą ar deginimą prieš šalinant jas švartyne,
 - nustato trumpesnius nei direktyva terminus sumažinti švartyne šalinamų atliekų kieki,
 - taikoma ne tik biologiškai skaidomoms atliekoms, bet ir organinėms, biologiškai neskaidomoms medžiagoms, ir
 - taikoma ne tik komunalinėms atliekoms, bet ir atliekoms, kurios gali būti šalinamos kaip komunalinės atliekos.
- 2) Bendrijos proporcingumo principas nėra taikomas griežtesnėms nacionalinėms apsaugos priemonėms, nustatytoms remiantis EB sutarties 176 straipsniu ir viršijančioms Bendrijos direktyvoje aplinkos srityje numatytus minimalius reikalavimus, jeigu nėra nurodytos kitos Sutarties nuostatos.

⁽¹⁾ OL C 101, 2003 4 26.

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

(pirmoji kolegija)

2005 m. balandžio 14 d.

Byloje C-6/03 (dėl *Verwaltungsgericht Koblenz* prašymo priimti prejudicinį sprendimą): *Deponiezweckverband Eiterköpfe* prieš *Reinlando* — *Pfalco žemę* ⁽¹⁾

(Aplinka — Atliekų švartynai — Direktyva 1999/31 — Nacionalinės teisės aktai, numatantys griežtesnes normas — Suderinamumas)

(2005/C 132/05)

(Proceso kalba: vokiečių)

Byloje C-6/03 dėl *Verwaltungsgericht Koblenz* (Vokietija) 2002 m. gruodžio 4 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2003 m. sausio 8 d., pagal EB sutarties 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje *Deponiezweckverband Eiterköpfe* prieš *Reinlando* — *Pfalco žemę*, Teisin-

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

(didžioji kolegija)

2005 m. balandžio 12 d.

Byloje C-61/03 Europos Bendrijų Komisija prieš Jungtinę Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystę ⁽¹⁾

(Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — EAEB sutartis — Taikymo sritis — Kariniai įrenginiai — Sveikata ir sauga — Branduolinio reaktoriaus sustabdymas — Radioaktyviųjų atliekų laidojimas)

(2005/C 132/06)

(Proceso kalba: anglų)

Byloje C-61/03 dėl 2003 m. vasario 14 d. pagal EAEB sutarties 141 straipsnį pareikšto ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo,

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama L. Ström ir X. Lewis, prieš Jungtinę Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystę, atstovaujamą P. Ormond ir C. Jackson, padedamų D. Wyatt ir R. Plender, S. Tromans, palaikomą Prancūzijos Respublikos, atstovaujamos R. Abraham, G. de Bergues ir E. Puisas, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija), kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, kolegijų pirmininkai P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas (pranešėjas), R. Silva de Lapuerta ir A. Borg Barthet, teisėjai N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, P. Kūris, E. Juhász, G. Arestis ir M. Ilešič; generalinis advokatas L. A. Geelhoed, sekretorius: sekretoriaus pavaduotojas H. von Holstein, 2005 m. balandžio 12 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

- 1) *Atmesti ieškinį.*
- 2) *Priteisti iš Europos Bendrijų Komisijos bylinėjimosi išlaidas.*
- 3) *Prancūzijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.*

(¹) OL C 101, 2003 4 26.

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

(antroji kolegija)

2005 m. kovo 17 d.

Byloje C-91/03 Ispanijos Karalystė prieš Europos Sąjungos Tarybą (¹)

(„Žuvų išteklių apsauga ir naudojimas — Reglamentas (EB) Nr. 2371/2002“)

(2005/C 132/07)

(Proceso kalba: ispanų)

Byloje C-91/03 Ispanijos Karalystė, atstovaujama N. Díaz Abad, prieš Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą J. Carbery, F. Florindo Gijón ir M. Balta, palaikomą Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos T. van Rijn ir S. Pardo Quintillán, ir Prancūzijos Respublikos, atstovaujamos G. de Bergues ir A. Colomb, dėl 2003 m. vasario 28 d. pagal EB sutarties 230 straipsnį pareikšto ieškinio dėl panaikinimo, Teisingumo Teismas (antroji kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teisėjai C. Gulmann, R. Schintgen, P. Kūris (pranešėjas) ir J. Klučka; generalinis advokatas A. Tizzano, sekretorė: administratorė K. Sztranc, 2005 m. kovo 17 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1. *Ieškinį atmesti.*
2. *Ispanijos Karalystė padengia savo ir Europos Sąjungos Tarybos patirtas bylinėjimosi išlaidas.*
3. *Prancūzijos Respublika ir Europos Bendrijų Komisija pačios padengia savo išlaidas.*

(¹) OL C 135, 2003 6 7.

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

(trečioji kolegija)

2005 m. balandžio 14 d.

Byloje C-110/03 Belgijos Karalystė prieš Europos Bendrijų Komisiją (¹)

(*Ieškinys dėl panaikinimo — Reglamentas (EB) Nr. 2204/2002 — Horizontali valstybės pagalba — Pagalba užimtumui — Teisinis tikrumas — Subsidiarumas — Proporcingumas — Bendrijos veiksmų darnumas — Nediskriminavimas — Reglamentas (EB) Nr. 994/98 — Prieštaramas dėl neteisėtumo*)

(2005/C 132/08)

(Proceso kalba: prancūzų)

Byloje C-110/03 Belgijos Karalystė, atstovaujama pradžioje A. Snoecx, vėliau — E. Dominkovits, padedamų advokatų D. Waelbroeck ir D. Brinckman, prieš Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą G. Rozet, palaikomą Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės, atstovaujamos K. Manji, dėl 2003 m. kovo 10 d. pareikšto ieškinio dėl panaikinimo pagal EB sutarties 230 straipsnį, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Rosas ir teisėjai A. Borg Barthet, J.-P. Puissechet, J. Malenowský (pranešėjas) ir U. Löhmus; generalinis advokatas D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretorė; vyriausioji administratorė M.-F. Contet, 2005 m. balandžio 14 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1. *Ieškinį atmesti.*
2. *Priteisti iš Belgijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.*

(¹) OL C 112, 2003 5 10.

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

(trečioji kolegija)

2005 m. balandžio 14 d.

Sujungtose bylose C-128/03 ir C-129/03 (dėl Consiglio di Stato prašymo priimti prejudicinį sprendimą): AEM SpA (C-128/03), AEM Torino SpA (C-129/03) prieš Autorità per l'energia elettrica e per il gas ir kt. ⁽¹⁾

(Elektros energijos vidaus rinka — Prisijungimo prie nacionalinės elektros energijos paskirstymo sistemos ir naudojimosi ja mokesčio padidinimas — Valstybės pagalba — Direktyva 96/92 — Teisė naudotis sistema — Nediskriminacijos principas)

(2005/C 132/09)

(Proceso kalba: italų)

Sujungtose bylose C-128/03 ir C-129/03 dėl Consiglio di Stato (Italija) 2003 m. sausio 14 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2003 m. kovo 24 d., pagal EB sutarties 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą bylose AEM SpA (C-128/03), AEM Torino SpA (C-129/03) prieš Autorità per l'energia elettrica e per il gas ir kt., dalyvaujant kitai proceso šaliai ENEL Produzione SpA, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Rosas, teisėjai A. Borg Barthet, S. von Bahr (pranešėjas), J. Malenovský ir U. Löhms; generalinė advokatė C. Stix-Hackl, sekretorė vyriausioji administratorė L. Hewlett, 2005 m. balandžio 14 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1. Pagrindinėje byloje nagrinėjama priemonė, kuri tik įmonėms gaminančioms ir tiekiančioms elektros energiją, gaunamą iš hidro ir geoterminių jėgainių, laikinai padidina prisijungimo prie nacionalinės elektros energijos perdavimo sistemos ir naudojimosi ja mokesť, siekiant kompensuoti jų pereinamuoju laikotarpiu liberalizavus elektros energijos rinką įgyvendinant Direktyvą 96/92 dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, gaunamą naudą, yra įmonių diferencijavimas mokėjimų srityje, kurį lemia nagrinėjamų mokėjimų sistemos prigimtis ir struktūra. Todėl ši diferenciacija nėra valstybės pagalba EB sutarties 87 straipsnio prasme.

Tačiau pagalba negali būti nagrinėjama neatsižvelgiant į jos finansavimo būdą. Jeigu pagrindinėje byloje nurodytoje situacijoje egzistuoja privalomos paskirties ryšys tarp prisijungimo prie nacionalinės elektros energijos perdavimo sistemos ir naudojimosi ja mokesčio padidinimo ir nacionalinės pagalbos sistemos, t. y. jei padidinimo pajamomis yra privalomai finansuojama ši pagalba, tai šis padidinimas yra sudėtinė šios sistemos dalis ir turi būti nagrinėjamas kartu su ja.

2. Valstybė narė, priimdama pagrindinėje byloje nagrinėjamą laikiną priemonę, kuri padidina prisijungimo prie nacionalinės elektros

energijos perdavimo sistemos ir naudojimosi ja mokesť tik tam tikroms įmonėms gaminančioms ir tiekiančioms elektros energiją, siekiant kompensuoti jų gaunamą naudą pereinamuoju laikotarpiu dėl pasikeitusio teisinio konteksto po elektros energijos rinkos liberalizavimo įgyvendinant Direktyvą 96/92, nepažeidžia šioje direktyvoje įtvirtintų nediskriminacinių prisijungimo prie nacionalinės elektros energijos sistemos taisyklių.

⁽¹⁾ OL C 146, 2003 6 21.

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

(didžioji kolegija)

2005 m. balandžio 12 d.

Byloje C-145/03 (dėl Juzgado de lo Social Nr. 20 de Madrid prašymo priimti prejudicinį sprendimą): Annette Keller ipėdiniai prieš Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) ir kt. ⁽¹⁾

(Socialinė apsauga — Reglamento Nr. 1408/71 3 ir 22 straipsniai — Reglamento Nr. 574/72 22 straipsnis — Hospitalizavimas kitoje valstybėje narėje nei kompetentinga valstybė narė — Gydyimo būtinybė kritinės būklės atveju — Apdraustojo asmens pervežimas į trečiosios šalies gydyimo įstaiga — E 111 formos ir E 112 formos turinys)

(2005/C 132/10)

(Proceso kalba: ispanų)

Byloje C-145/03 dėl Juzgado de lo Social Nr. 20 de Madrid (Ispanija) 2001 m. lapkričio 6 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2003 m. kovo 31 d., pagal EB sutarties 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje Annette Keller ipėdiniai prieš Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Instituto Nacional de Gestión Sanitaria (Ingresa), buvęs Instituto Nacional de la Salud (Insalud), Teisingumo Teismas (didžioji kolegija), kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, kolegijų pirmininkai P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts (pranešėjas) ir A. Borg Barthet, teisėjai N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, E. Juhász, G. Arestis ir M. Ilešič; generalinis advokatas L. A. Geelhoed, sekretorius: sekretoriaus pavaduotojas H. von Holstein, 2005 m. balandžio 12 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1) 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, 22 straipsnio 1 dalies a punkto i papunkčio ir c punkto i papunkčio bei 1972 m. kovo 21 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 574/72, nustatančio Reglamento Nr. 1408/71 įgyvendinimo tvarką, 22 straipsnio 1 ir 3 dalių nuostatos, pakeistoje ir atnaujintoje 1983 m. birželio 2 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2001/83 redakcijoje, turi būti aiškinamos taip, kad kompetentinga įstaiga, kuri išduodama E 111 arba E 112 formos pažymą, sutinka, kad jos socialiniu draudimu apdraustas asmuo gautų gydymo paslaugas kitoje valstybėje narėje, privalo pripažinti buvimo vietos valstybės narės įstaigų gydytojų šios pažymos galiojimo metu nustatytą diagnozę dėl gydymo būtinybės kritinės būklės atveju, bei minėtų gydytojų sprendimą, priimtą tuo pačiu laikotarpiu, atsižvelgiant į nustatytą diagnozę ir to meto medicinos mokslo žinias, pervežti suinteresuotąjį asmenį į kitoje valstybėje, įskaitant trečiąją valstybę, esančią ligoninę. Tačiau esant tokiai situacijai pagal Reglamento Nr. 1408/71 22 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktį ir c punkto i papunktį apdrausto asmens teisės į išmokų natūrą suteikimui kompetentingos įstaigos sąskaita taikoma sąlyga, kad pagal buvimo vietos valstybės narės įstaigos taikomus teisės aktus ši įstaiga teiktų joje apdraustam asmeniui jo sveikatos būklę atitinkančias išmokas natūra.

Tokiomis aplinkybėmis kompetentinga įstaiga neturi teisės reikalauti, kad suinteresuotas asmuo sugrįžtų į kompetentingą valstybę narę medicininei apžiūrai nei apžiūrėti šio asmens buvimo vietos valstybėje narėje, nei nustatyti reikalavimo, kad nurodyta diagnozė ir sprendimai būtų teikiami jai patvirtinti.

2) Tuo atveju, kai buvimo vietos valstybės narės įstaigos gydytojai kritinės būklės atveju bei atsižvelgę į to meto medicinos mokslo žinias pasirinko apdraustąjį asmenį pervežti į trečiojoje šalyje esančią ligoninę, Reglamento Nr. 1408/71 22 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktį ir c punkto i papunktį reikia aiškinti taip, kad pastarojoje šalyje patirtas gydymo išlaidas padengtų buvimo vietos valstybės narės įstaiga pagal jos taikomus teisės aktus tokiais pačiais sąlygomis, kuriomis naudojasi socialiniu draudimu apdraustieji asmenys, kuriems šie aktai yra taikomi. Dėl kompetentingos valstybės narės teisės aktuose numatyto gydymo darytina išvada, kad kompetentinga įstaiga vėliau padengia suteiktų paslaugų išlaidas, kompensuodama jas buvimo vietos valstybės narės įstaigai pagal Reglamento Nr. 1408/71 36 straipsnio sąlygas.

Tuo atveju, kai trečiosios valstybėje narės įstaigos gydymo išlaidos nebuvo atlygintos buvimo vietos valstybės narės įstaigos, bet nustatyta, jog atitinkamas asmuo turėjo teisę į tokių išlaidų atlyginimą, ir kad šis gydymas yra numatytas kompetentingos valstybės narės teisės aktuose, šias išlaidas kompetentinga įstaiga privalo tiesiogiai kompensuoti šiam asmeniui arba tokią teisę turintiems asmenims, užtikrinama tokį pat išlaidų padengimą,

kaip ir tas, kurį gautų toks asmuo, jeigu būtų taikomos Reglamento Nr. 1408/71 22 straipsnio 1 dalies nuostatos.

(¹) OL C 146, 2003 6 21.

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

(antroji kolegija)

2005 m. balandžio 14 d.

Byloje C-157/03 Europos Bendrijų Komisija prieš Ispanijos Karalystę (¹)

(Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Direktyvos 68/360/EEB, 73/148/EEB, 90/365/EEB ir 64/221/EEB — Teisė apsigyventi — Leidimas gyventi — Bendrijos piliečio šeimos narys, kuris yra trečiosios šalies pilietis — Leidimo gyventi išdavimo terminas)

(2005/C 132/11)

(Proceso kalba: ispanų)

Byloje C-157/03 Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama C. O'Reilly ir L. Escobar Guerrero, prieš Ispanijos Karalystę, atstovaujama N. Díaz Abad, dėl 2003 m. balandžio 7 d. pagal EB sutarties 226 straipsnį pareikšto ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo, Teisingumo Teismas (antroji kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans ir teisėjai C. Gulmann, J. Makarczyk (pranešėjas), P. Kūris ir J. Klučka; generalinė advokatė C. Stix-Hackl, sekretorius R. Grass, 2005 m. balandžio 14 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1) — Neteisingai perkeldama į vidaus teisės sistemą 1968 m. spalio 15 d. Tarybos direktyvą 68/360/EEB dėl valstybių narių darbuotojų bei jų šeimų judėjimo ir teisės apsigyventi Bendrijoje apribojimų panaikinimo, 1973 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvą 73/148/EEB dėl valstybių narių piliečių judėjimo ir gyvenimo Bendrijoje apribojimų, susijusių su įsisteigimu ir paslaugų teikimu, panaikinimo ir 1990 m. birželio 28 d. Tarybos direktyvą 90/365/EEB dėl pagal darbo sutartį ir savarankiškai dirbančių asmenų, kurie nutraukė savo profesinę veiklą, teisės apsigyventi, t. y. nustatydamą trečiųjų šalių piliečiams, kurie yra Bendrijos piliečių, pasinaudojusiu savo teise laisvai judėti, šeimos narių, pareigą gauti buvimo šalyje vizą, reikalingą leidimo gyventi išdavimui, ir

— neišduodama leidimo gyventi kuo greičiau ir jokiū būdu ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo prašymo gauti šį leidimą pateikimo dienos, ir tuo pažeisdama 1996 m. vasario 25 d. Tarybos direktyvos 64/221/EEB dėl užsienio piliečių judėjimui ir gyvenimui skirtų specialių priemonių, pateisinamų viešosios tvarkos, visuomenės saugumo ar jos sveikatos sumetimais, derinimo nuostatas,

Ispanijos Karalystė neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šias direktyvas.

2) Priteisti iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 135, 2003 6 7.

1) Paskelbti ieškinį nepriimtina.

2) Priteisti iš Ispanijos Karalystės padengti bylinėjimosi išlaidas.

3) Priteisti iš Suomijos Respublikos padengti savo pačios išlaidas.

(¹) OL C 146, 2003 6 21.

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

(pirmoji kolegija)

2005 m. kovo 17 d.

Byloje C-170/03 (dėl Hoge Raad der Nederlanden prašymo priimti prejudicinį sprendimą): Staatssecretaris van Financiën prieš J. H. M. Feron (¹)

(Reglamentas (EEB) Nr. 918/83 — Atleidimas nuo muitų — „Asmeninės nuosavybės“ ir „valdymo“ sąvokos — Transporto priemonė, kurią darbdavys perdavė asmeniui naudoti)

(2005/C 132/13)

(Proceso kalba: olandų)

Byloje C-170/03 dėl Hoge Raad der Nederlanden (Nyderlandai) 2003 m. balandžio 11 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2003 m. balandžio 14 d., pagal EB sutarties 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje Staatssecretaris van Financiën prieš J. H. M. Feron, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann, teisėjai A. Rosas, K. Lenaerts, S. von Bahr (pranešėjas) ir K. Schiemann; generalinis advokatas M. Poiares Maduro, sekretorė vyriausioji administratorė M.-F. Contet, 2005 m. kovo 17 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

Turizmo automobilis, šiuo atveju nagrinėjamas pagrindinėje byloje, yra laikomas asmenine nuosavybe 1983 m. kovo 28 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 918/83, nustatančio Bendrijos atleidimo nuo muitų sistema, 1 straipsnio 2 dalies c punkto prasme, kuri gali būti atleista nuo muitų pagal šio reglamento 2 ir 3 straipsnius.

(¹) OL C 146, 2003 6 21.

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

(didžioji kolegija)

2005 m. kovo 15 d.

Byloje C-160/03 Ispanijos Karalystė prieš Eurojustą (¹)

(„Ieškinys dėl panaikinimo pagal EB sutarties 230 straipsnį — Valstybės narės pareikštas ieškinys dėl Eurojusto paskelbtų kvietimų teikti paraišką į laikinų darbuotojų pareigyles — Teisingumo Teismo kompetencijos nebuvimas — Nepriimtinumai“)

(2005/C 132/12)

(Proceso kalba: ispanų)

Byloje C-160/03 Ispanijos Karalystė, atstovaujama L. Fraguas Gadea, palaikoma Suomijos Respublikos, atstovaujamos T. Pynnä, prieš Eurojustą, atstovaujamą advokatų J. Rivas de Andrés ir D. O'Keeffe, dėl 2003 m. balandžio 8 d. pagal EB sutarties 230 straipsnį pareikšto ieškinio dėl panaikinimo, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija), kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, kolegijos pirmininkai P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas (pranešėjas) ir A. Borg Barthet, teisėjai R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, E. Juhász, G. Arestis, M. Ilešič ir J. Malenovský; generalinis advokatas M. Poiares Maduro, sekretoriaus padėjėjas H. von Holsstein, 2005 m. kovo 15 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

(didžioji kolegija)

2005 m. kovo 15 d.

Byloje C-209/03 (*High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)*) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *The Queen, Dany Bidar* prašymu, prieš *London Borough of Ealing* ir kt. ⁽¹⁾

(„Sąjungos pilietybė — EB sutarties 12 ir 18 straipsniai — Pagalba studentams suteikiant subsidijuojamą paskolą — Nuostata, numatanti tokių paskolų suteikimą tik studentams įsikūrusiems valstybės narės teritorijoje“)

(2005/C 132/14)

(Proceso kalba: anglų)

Byloje C-209/03 dėl *High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)* (Jungtinė Karalystė) 2003 m. vasario 12 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2003 m. gegužės 15 d., pagal EB sutarties 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje *The Queen Dany Bidar* prašymu prieš *London Borough of Ealing, Secretary of State for Education and Skills*, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija), kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, kolegijos pirmininkai P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts (pranešėjas) ir A. Borg Barthet, teisėjai J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric, M. Ilešič, J. Malenovský, J. Klučka ir U. Löhmus; generalinis advokatas L. A. Geelhoed, sekretoriaus pavaduotojas H. von Holstein, 2005 m. kovo 15 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

- 1) Diskriminavimo draudimas, įtvirtintas EB sutarties 12 straipsnio 1 dalyje, taikomas ir tuo atveju, kai kitoje valstybėje narėje teisėtai gyvenantis Sąjungos pilietis siekia gauti studentams skirtą išlaidų pagalbą, kuri teikiama duodant subsidijuojamą paskolą arba skiriant stipendiją.
- 2) EB sutarties 12 straipsnio pirma pastraipa turi būti aiškinama taip, kad ji draudžia nacionalinius teisės aktus, kurie numato, kad studentai gali gauti išlaidų pagalbą tik jei jie nuolat gyvena priimančioje valstybėje, ir nenumato jokios galimybės studentui, kuris yra kitos valstybės pilietis, gauti nuolat gyvenančio asmens statusą, net jei jis teisėtai gyvena kitoje valstybėje narėje ir joje pabaigė žymią dalį savo vidurinio mokslo ir dėl to turi realų ryšį su priimančiosios valstybės visuomene.

3) Nėra reikalo apriboti šio sprendimo veikimą laike.

⁽¹⁾ OL C 171, 2003 7 19.

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

(trečioji kolegija)

2005 m. kovo 17 d.

Byloje C-228/03 (dėl *Korkein oikeus* prašymo priimti prejudicinį sprendimą): *Gillette Company, Gillette Group Finland Oy* prieš *LA-Laboratories Ltd Oy* ⁽¹⁾

(Prekių ženklai — Direktyva 89/104/EEB — 6 straipsnio 1 dalies c punktas — Prekių ženklo suteikiamos apsaugos apribojimas — Trečiosios šalies naudojamas prekių ženklas, kai būtina nurodyti prekės ar paslaugos paskirtį)

(2005/C 132/15)

(Proceso kalba: suomių)

Byloje C-228/03 dėl *Korkein oikeus* (Suomija) 2003 m. gegužės 23 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2003 m. gegužės 26 d., pagal EB sutarties 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje *Gillette Company, Gillette Group Finland Oy* prieš *LA-Laboratories Ltd Oy*, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Rosas ir teisėjai A. Borg Barthet, S. von Bahr, U. Löhmus, A. Ó Caoimh (pranešėjas), generalinis advokatas: A. Tizzano, sekretorius: R. Grass, 2005 m. kovo 17 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

- 1) Prekių ženklo naudojimo teisėtumas pagal 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios Tarybos direktyvos 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti 6 straipsnio 1 dalies c punktą priklauso nuo to, ar šis naudojimas yra būtinas nurodyti prekės paskirtį.

Kai trečioji šalis naudoja prekių ženklą, kurio savininkė ji nėra, toks naudojimas yra būtinas nurodyti šios trečiosios šalies parduojamos prekės paskirtį tuomet, kai toks naudojimas praktiškai yra vienintelis būdas perduoti visuomenei suprantamą ir visą informaciją apie šią paskirtį, siekiant išsaugoti sąžiningą konkurencijos sistemą šios prekės rinkoje.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar pagrindinėje byloje toks naudojimas yra būtinas, atsižvelgiant į visuomenės, kuriai skirta nagrinėjamos trečiosios šalies pardavinėjama prekė, pobūdį.

Kadangi Direktyvos 89/104 6 straipsnio 1 dalies c punktas nedaro skirtumo tarp galimų prekių paskirčių vertinant prekių ženklo naudojimo teisėtumą, prekių ženklų naudojimo teisėtumo, būtent priedų ar atsarginių dalių atžvilgiu, vertinimo kriterijai nesiskiria nuo tų, kurie taikomi kitoms prekių galimų paskirčių kategorijoms.

- 2) „Sąžiningos praktikos“ sąlyga Direktyvos 89/104 6 straipsnio 1 dalies c punkto prasme iš esmės yra pareigos sąžiningai elgtis teisėtų prekių ženklo savininko interesų atžvilgiu išraiška.

Prekių ženklo naudojimas neatitinka sąžiningos praktikos pramoninėje ar komercinėje veikloje, jeigu tai, pavyzdžiui:

- buvo padaryta taip, kad galima pamanyti, jog trečioji šalis ir prekių ženklo savininkas yra komerciškai susiję;
- paveikia prekių ženklo vertę, nesąžiningai naudojantis jo skiriamuoju požymiu arba geru vardu;
- minėtą prekių ženklą diskredituoja arba šmeižia;
- arba kai trečioji šalis savo prekę pateikia kaip prekių ženklą, kurio savininkė ji nėra, žymimos prekės imitaciją arba reprodukciją.

Aplinkybė, kad trečioji šalis naudoja prekių ženklą, kurio savininkė ji nėra, siekdama nurodyti jos prekiaujamos prekės paskirtį, nebūtinai reiškia, kad ji pastarąją prekę pristato kaip turinčią tą pačią kokybę, kaip ir minėtu prekių ženklu pažymėtos prekės kokybę, arba jos charakteristikas — kaip ekvivalentiškas minėtu prekių ženklu pažymėtos prekės charakteristikoms. Šis pristatymas priklauso nuo bylos aplinkybių, todėl prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, remdamasis pagrindinės bylos aplinkybėmis, turi įvertinti galimą jo buvimą.

Galimybė, jog trečiosios šalies pardavinėjama prekė pristatoma kaip turinti tą pačią kokybę, kaip ir prekių ženklą, kurį ji naudoja, pažymėtos prekės kokybę, arba kad jos charakteristikos — ekvivalentiškos prekių ženklu, kurį ji naudoja pažymėtos prekės charakteristikoms, yra veiksnys, į kurį prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi atsižvelgti tikrindamas, ar šis naudojimas atitinka sąžiningą praktiką pramoninėje ar komercinėje veikloje.

- 3) Tokiu atveju, kai trečioji šalis, naudodama prekių ženklą, kurio savininkė ji nėra, prekiauja ne tik atsarginėmis dalimis ar priedais, bet taip pat preke, su kuria numatytas atsarginių dalių arba priedų naudojimas, toks naudojimas patenka į Direktyvos 89/104 6 straipsnio 1 dalies c punkto taikymo sritį su sąlyga, kad jis būtinas nurodyti jos pardavinėjamos prekės paskirtį ir atitinka sąžiningą praktiką pramoninėje ar komercinėje veikloje.

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

(didžioji kolegija)

2005 m. balandžio 12 d.

Byloje C-265/03 (dėl Audiencia Nacional prašymo priimti prejudicinį sprendimą): Igor Simutenkov prieš Ministerio de Educación y Cultura, Real Federación Española de Fútbol⁽¹⁾

(EB ir Rusijos Federacijos partnerystės susitarimas — 23 straipsnio 1 dalis — Tiesioginis veikimas — Įdarbinimo sąlygos — Nediskriminavimo principas — Futbolas — Profesionalių žaidėjų iš trečiųjų valstybių, kuriuos galima įtraukti į nacionalinėse varžybose dalyvaujančių komandų sudėtį, skaičiaus apribojimas)

(2005/C 132/16)

(Proceso kalba: ispanų)

Byloje C-265/03 dėl Audiencia Nacional (Ispanija) 2003 m. gegužės 9 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2003 m. birželio 17 d., pagal EB sutarties 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje Igor Simutenkov prieš Ministerio de Educación y Cultura, Real Federación Española de Fútbol, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkas V. Skouris kolegijos pirmininkai P. Jann, C. W. A. Timmermans ir A. Rosas, teisėjai C. Gulmann, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, J. Makarczyk, P. Kūris, M. Ilešič (pranešėjas), U. Löhmus, E. Levits ir A. Ó Caoimh; generalinė advokatė C. Stix-Hackl, sekretorius R. Grass, 2005 m. balandžio 12 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodė:

Partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimo, nustatančio Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Rusijos Federacijos partnerystę, pasirašyto 1994 m. birželio 24 d. Korfu ir Europos Bendrijų patvirtinto 1997 m. spalio 30 d. Tarybos ir Komisijos sprendimu 97/800/EB, EAPB, Euratomas, 23 straipsnio 1 dalis aiškintina taip, kad ji draudžia Rusijos pilietybę turinčiam profesionaliam sportininkui, teisėtai įdarbintam valstybėje narėje įsteigtame klube, taikyti šios valstybės sporto federacijos nustatytą taisyklę, pagal kurią klubai nacionalinėse varžybose gali įtraukti į komandos sudėtį tik ribotą žaidėjų iš trečiųjų valstybių, nepriklausančių Europos ekonominei erdvei, skaičių.

⁽¹⁾ OL C 171, 2003 7 19.

⁽¹⁾ OL C 213, 2003 9 6.

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

(antroji kolegija)

2005 m. balandžio 14 d.

Byloje C-335/03 Portugalijos Respublika prieš Europos Bendrijų Komisiją ⁽¹⁾**(EŽŪOGF — Priemoka už galvijeną — Patikrinimai — Ėminių reprezentatyvumas — Patikrinimo rezultatų perkėlimas į ankstesnius metus — Motyvavimas)**

(2005/C 132/17)

(Proceso kalba: portugalų)

Byloje C-335/03 dėl 2003 m. liepos 25 d. pagal EB sutarties 230 straipsnį pareikšto ieškinio dėl panaikinimo Portugalijos Respublika, atstovaujama L. Fernandes, padedamo C. Botelho Moniz ir E. Maia Cadete, prieš Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą A. M. Alves Vieira ir L. Visaggio, padedamų N. Castro Marques ir F. Costa Leite, Teisingumo Teismas (antroji kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans ir teisėjai R. Silva de Lapuerta (pranešėja), C. Gulmann, R. Schintgen ir J. Klučka; generalinis advokatas L. A. Geelhoed, sekretorė administratorė K. Sztranc, 2005 m. balandžio 14 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

- 1) Atmesti ieškinį.
- 2) Priteisti iš Portugalijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 239, 2003 10 4.

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

(ketvirtoji kolegija)

2005 m. kovo 17 d.

Byloje C-467/03 (dėl *Finanzgericht München* prašymo priimti prejudicinį sprendimą): *Ikegami Electronics (Europe) GmbH* prieš *Oberfinanzdirektion Nürnberg* ⁽¹⁾**(Bendrasis muitų tarifas — Tarifų pozicijos — Skaitmeninio įrašymo aparato, skirto vaizdo stebėjimui, klasifikacija — Klasifikacija kombinuotoje nomenklatūroje)**

(2005/C 132/18)

(Proceso kalba: vokiečių)

Byloje C-467/03 dėl *Finanzgericht München* (Vokietija) 2003 m. birželio 24 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo

2003 m. lapkričio 6 d., pagal EB sutarties 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje *Ikegami Electronics (Europe) GmbH* prieš *Oberfinanzdirektion Nürnberg*, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkas K. Lenaerts (pranešėjas) ir teisėjai J. N. Cunha Rodrigues, E. Levits; generalinė advokatė: J. Kokott, sekretorė: administratorė K. Sztranc, 2005 m. kovo 17 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

Aparatas, kuris įrašo suspaustus vaizdo kamerų signalus ir juos atkuria vaizduokliuose vaizdo stebėjimo tikslais, atlieka specifinę funkciją, skirtingą nei duomenų apdorojimas 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo su pakeitimais, padarytais 2001 m. rugpjūčio 6 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2031/2001 I priede esančios kombinuotosios nomenklatūros ir muitų tarifo Kombinuotosios nomenklatūros 84 skirsnio 5 E pastabos prasme.

⁽¹⁾ OL C 21, 2004 1 24.

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

(penktoji kolegija)

2005 m. kovo 10 d.

Byloje C-469/03 (dėl *Tribunale di Bologna* prašymo priimti prejudicinį sprendimą): *Filomeno Mario Miraglia* ⁽¹⁾**(Konvencijos, įgyvendinančios Šengeno susitarimą, 54 straipsnis — Ne bis in idem principas — Taikymo sritis — Valstybės narės teisėsaugos institucijų sprendimas nepatrankti baudžiamojon atsakomybėn asmens remiantis vienu tuo, kad kitoje valstybėje narėje pradėtas baudžiamasis persekiojimas)**

(2005/C 132/19)

(Proceso kalba: italų)

Byloje C-469/03 dėl *Tribunale di Bologna* (Italija) 2003 m. rugsėjo 22 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2003 m. lapkričio 10 d., pagal EB sutarties 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą baudžiamajoje byloje *Filomeno Mario Miraglia*, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkė R. Silva de Lapuerta, teisėjai R. Schintgen (pranešėjas), P. Kūris; generalinis advokatas A. Tizzano, sekretorė vyriausioji administratorė L. Hewlett, 2005 m. kovo 10 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1990 m. birželio 19 d. Šengene pasirašytos Konvencijos, įgyvendinančios 1985 m. birželio 14 d. Šengeno susitarimą tarp Beneliukso ekonominės sąjungos valstybių, Vokietijos Federacinės Respublikos ir Prancūzijos Respublikos vyriausybių dėl laipsniško kontrolės panaikinimo prie jų bendrų sienų 54 straipsnyje įtvirtintas *ne bis in idem* principas nėra taikytinas valstybės narės teisėsaugos institucijų sprendimui dėl bylos nutraukimo, priimtam po to, kai prokuratūra, nenauginėdama bylos iš esmės, nusprendė baudžiamosios bylos nekelti remdamasi vien tuo, kad kitoje valstybėje narėje to paties įtariamojo atžvilgiu už tas pačias veikas pradėtas baudžiamasis persekiojimas.

(¹) OL C 21, 2004 1 24.

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

(pirmoji kolegija)

2005 m. kovo 17 d.

Byloje C-109/04 (dėl *Bundesverwaltungsgericht* prašymo priimti prejudicinį sprendimą): *Karl Robert Kranemann prieš Šiaurės Reino-Vestfalijos žemę* (¹)

(EB sutarties 48 straipsnis (po pakeitimo EB sutarties 39 straipsnis) — Laisvas darbuotojų judėjimas — Valstybės tarnautojas praktikantas — Kitoje valstybėje narėje atlikta praktika — Kelionės išlaidų atlyginimo ribojimas nacionalinėje teritorijoje vykusios kelionės dalimi)

(2005/C 132/20)

(Proceso kalba: vokiečių)

Byloje C-109/04 dėl *Bundesverwaltungsgericht* (Vokietija) 2003 m. gruodžio 17 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2004 m. kovo 2 d., pagal EB sutarties 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje *Karl Robert Kranemann prieš Šiaurės Reino-Vestfalijos žemę*, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann, teisėjai K. Lenaerts (pranešėjas), N. Colneric, K. Schieman ir E. Levits; generalinis advokatas L. A. Geelhoed, sekretorius R. Grass, 2005 m. kovo 17 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

EB sutarties 48 straipsnis (po pakeitimo — EB sutarties 39 straipsnis) draudžia nacionalinę priemonę, kuri asmeniui, atliekančiam praktiką ir vykdančiam realią ir efektyvią veiklą kitoje nei jo kilmės valstybėje narėje, suteikia teisę į kelionės išlaidų atlyginimą tik už kelionės dalį, vykusią nacionalinėje teritorijoje, ir kuri numato,

kad, jeigu tokia veikla būtų vykdoma nacionalinėje teritorijoje, būtų atlygintos visos kelionės išlaidos.

(¹) OL C 106, 2004 4 30.

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

(trečioji kolegija)

2005 m. kovo 17 d.

Byloje C-128/04 (dėl *Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde* prašymo priimti prejudicinį sprendimą): baudžiamasis procesas *Annic Andréa Raemdonck prieš Raemdonck-Janssens BVBA* (¹)

(*Kelių transportas — Socialiniai teisės aktai — Reglamentas (EEB) Nr. 3821/85 — Įsipareigojimas įrengti ir naudoti tachografus — Reglamentas (EEB) Nr. 3820/85 — Medžiagas ir įrangą vežiojančioms transporto priemonėms taikoma išimtis*)

(2005/C 132/21)

(Proceso kalba: olandų)

Byloje C-128/04 dėl *rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde* (Belgija) 2004 m. sausio 19 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2004 m. kovo 9 d., pagal EB sutarties 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą baudžiamosioje byloje *Annic Andréa Raemdonck prieš Raemdonck-Janssens BVBA*, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Rosas (pranešėjas) ir teisėjai A. La Pergola, J.-P. Puissochet, U. Lohmus, A. Ó. Caoimh; generalinis advokatas: M. Poireres Maduro, sekretorius: R. Grass, 2005 m. kovo 17 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1) Taikant 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento Nr. 3821/85 dėl kelių transporto priemonėse naudojamų tachografų 3 straipsnio 2 dalyje numatytą išimties tvarką, 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento Nr. 3820/85 dėl tam tikrų su kelių transportu susijusių socialinių teisės aktų suderinimo 13 straipsnio 1 dalies g punkte pateiktos sąvokos „medžiagos ar įranga“ turi būti aiškinamos ta prasme, kad jos reiškia ne tik „įrenginius ir įrankius“, bet taip pat apima su transporto priemonės vairuotojo pagrindine veikla susijusių darbų įvykdymui reikalingas priemones, pavyzdžiui, statybos medžiagas arba kabelius.

(¹) OL C 106, 2004 4 30.

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

(trečioji kolegija)

2005 m. balandžio 14 d.

Byloje C-243/04 P Zoé Gaki-Kakouri prieš Europos Bendrijų Teisingumo Teismą⁽¹⁾**(Apeliacinis skundas — Teisingumo Teismo narių ir buvusių narių tarnybinės pajamos — Mirusio buvusio nario sutuoktinės, su kuria jis buvo išsituokęs, teisės)**

(2005/C 132/22)

(Proceso kalba: prancūzų)

Byloje C-243/04 P dėl 2004 m. birželio 9 d. pagal Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį Zoé Gaki-Kakouri, gyvenančios Atėnuose (Graikija), atstovaujamos advokato H. Tagaras, pateikto apeliacinio skundo, dalyvaujant kitai proceso šaliai — Europos Bendrijų Teisingumo Teismui, atstovaujamam M. Schauss, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Rosas (pranešėjas) ir teisėjai A. Borg Barthet, A. La Pergola, S. von Bahr ir J. Malenovský; generalinis advokatas L. A. Geelhoed, sekretorius R. Grass, 2005 m. balandžio 14 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodė:

- 1) Atmesti apeliacinį skundą.
- 2) Priteisti iš Z. Gaki-Kakouri bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 190, 2004 7 24.

Der Oberste Gerichtshof (Vokietija) 2005 m. vasario 2 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Reisch Montage AG prieš Kiesel Baumaschinen Handels GmbH

(Byla C-103/05)

(2005/C 132/23)

(Proceso kalba: vokiečių)

Der Oberste Gerichtshof 2005 m. vasario 2 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. vasario 28 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Reisch Montage AG prieš Kiesel Baumaschinen Handels GmbH.

Der Oberste Gerichtshof prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šį klausimą:

Ar, pareikšdamas ieškinį prieš teismo vietos valstybėje gyvenantį asmenį ir kitoje valstybėje narėje gyvenantį asmenį, ieškovas gali remtis Reglamento (EB) Nr. 44/2001⁽¹⁾ 6 straipsnio 1 punktu, nors ieškinyje prieš teismo vietos valstybėje gyvenantį asmenį yra nepriimtinas jau ieškinio pareiškimo momentu dėl jam iškeltos bankroto bylos, dėl kurios pagal nacionalinę teisę byla negali būti nagrinėjama?

⁽¹⁾ 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 12, p. 1).

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. kovo 3 d. pareikštas ieškinyje Austrijos Respublikai

(Byla C-109/05)

(2005/C 132/24)

(Proceso kalba: vokiečių)

2005 m. kovo 3 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Minas Konstantinidis ir Bernhard Schima, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinyje Austrijos Respublikai.

Ieškovė Teisingumo Teismo prašo:

- 1) pripažinti, kad apribojusi 2000 m. rugsėjo 18 d. Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/53/EB dėl eksploatuoti netinkamų transporto priemonių⁽¹⁾ 5 straipsnio 1 dalyje, susijusioje su atliekų prevencija, eksploatuoti netinkamų transporto priemonių surinkimu ir apdorojimu, nustatytą reikalavimą ir įpareigojusi nemokamai surinkti tik
 1. tų markių eksploatuoti netinkamas transporto priemonės, kurias į rinką paleido rinkoje veikiantys gamintojai ir importuotojai bei
 2. Austrijoje registruotas transporto priemonės,
- Austrijos Respublika neįvykdė savo išpareigojimų, kylančių iš direktyvos 5 straipsnio.
- 2) priteisti iš Austrijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Austrijos Nutarimo dėl eksploatuoti netinkamų transporto priemonių nuostata, nustatanti, kad gamintojas arba importuotojas turi surinkti tik tas eksploatuoti netinkamas transporto priemones, kurias jis pats paleido į rinką ir jei jos registruotos Austrijoje, pažeidžia 2000 m. rugsėjo 18 d. Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/53/EB 5 straipsnį.

Direktyva įpareigoja valstybes nares numatyti tokias surinkimo sistemas, kad visos eksploatuoti netinkamos transporto priemonės būtų surenkamos nepriklausomai nuo jų markės, ir nustato reikalavimą surinkti eksploatuoti netinkamas transporto priemones nemokamai. Austrijos teisės aktas šių tikslų nepasiekia, kadangi jis nustato dvigubą apribojimą: reikalavimo surinkti apribojimą tik toms transporto priemonių markėms, kurias į apyvartą paleido atitinkamas gamintojas ar importuotojas, ir reikalavimo surinkti apribojimą Austrijoje registruotomis transporto priemonėmis.

Komisija negali pritarti Austrijos Respublikos nuomonei, kad diferencijavimas pagal registravimą valstybėje yra objektyviai pagrįstas, nes tik taip galima išvengti, jog atskiri gamintojai bus neproporcingai apsunkinti surinkimo reikalavimu. Ji nurodo, kad, jeigu praktikoje paaiškėtų, jog atskiri gamintojai ar importuotojai arba valstybės narės surinkimo vietos būtų neproporcingai apsunkinti dėl nemokamo valstybėje neregistruotų eksploatuoti netinkamų transporto priemonių surinkimo, į tai turi būti reaguojama imantis priemonių pagal direktyvos 5 straipsnio 4 dalies 4 pastraipą. Ši nuostata numato, kad Komisija nuolat kontroliuoja nemokamo surinkimo reikalavimo įgyvendinimą, kad užtikrintų, jog tai nesukels konkurencijos iškraipymų.

(¹) OL L 269, p. 34.

Consiglio di Stato in sede giurisdizionale (Sezione Sesta) 2004 m. spalio 22 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Ministero dell'Industria, Commercio ed Artigianato prieš Spa Lucchini Siderurgica

(Byla C-119/05)

(2005/C 132/25)

(Proceso kalba: italų)

Consiglio di Stato in sede giurisdizionale (Sezione Sesta) 2004 m. spalio 22 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo

Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. kovo 22 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Ministero dell'Industria, Commercio ed Artigianato prieš Spa Lucchini Siderurgica.

Consiglio di Stato in sede giurisdizionale (Sezione Sesta) prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

- 1) Ar pagal tiesiogiai taikomas Europos Bendrijų teisės viršenybės principą, kuris šiuo atveju yra įtvirtintas bendrojo pobūdžio Sprendime Nr. 3484/85/EAPB, 1990 m. birželio 20 d. Komisijos sprendime, kuris paskelbtas 1990 m. liepos 20 d., ir 1996 m. rugsėjo 16 d. Komisijos sprendime Nr. 5259, kuris nurodo Italijos vyriausybei susigrąžinti valstybės pagalbą — t.y. teisės aktai, kuriais remiantis buvo priimtas šioje byloje ginčijamas sprendimas dėl susigrąžinimo (t. y. 1996 m. rugsėjo 20 d. Dekretas Nr. 20357, panaikinantis 1996 m. kovo 8 d. Dekretą Nr. 17975 ir 1996 m. balandžio 3 d. Dekretą Nr. 18337) — teisiškai yra įmanoma ir pagrįsta nacionalinei administracijai susigrąžinti pagalbą iš privataus pagalbos gavėjo, nors civilinių bylų teismas priėmė galutinį sprendimą, besąlygiškai įpareigojantį sumokėti nagrinėjamą pagalbą, turintį *res judicata* galią?
- 2) Ar, priešingai, susigrąžinimo procedūra, atsižvelgiant į įtvirtintą principą, pagal kurį sprendimui dėl valstybės pagalbos susigrąžinimo taikoma Bendrijos teisė, nors nesant Bendrijos nuostatų šioje srityje, jo įgyvendinimą ir susigrąžinimo procedūrą reglamentuoja nacionalinė teisė (1983 m. rugsėjo 21 d. sprendimas *Deutsche Milchkontor GmbH*, 205–215/82, Rink. p. 2633), teisiškai yra neįmanoma esant veiksmingam teismo sprendimui, turinčiam *res judicata* galią (Civilinio kodekso 2909 straipsnis), kuris sukuria teisinės pasekmės tarp privataus asmens ir administracijos, ir kurį administracija privalo įgyvendinti?

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. kovo 21 d. pareikštas ieškiny s Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei

(Byla C-126/05)

(2005/C 132/26)

(Proceso kalba: anglų)

2005 m. kovo 21 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos N. Yerrell, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškiny s Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei.

Ieškovė Teisingumo Teismo prašo:

1) pripažinti, kad nepriimdama visų 2000 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/34/EB⁽¹⁾, iš dalies keičiančią Tarybos direktyvą 93/104/EB⁽²⁾ dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų, kad ji apimtų sektorius ir veiklą, kuriai ji anksčiau nebuvo taikoma, įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų, arba bent jau apie juos nepranešdama Komisijai, Jungtinė Karalystė neįvykdė savo įsipareigojimų pagal EB sutartį;

2) priteisti iš Jungtinės Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę terminas baigėsi 2003 m. rugpjūčio 1 d.

⁽¹⁾ OL L 195, 2000 8 1, p. 41.

⁽²⁾ OL L 307, 1993 12 13, p. 18.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. kovo 21 d. pareikštas ieškiny s Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei

(Byla C-131/05)

(2005/C 132/27)

(Proceso kalba: anglų)

2005 m. kovo 21 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Michel Van Beek, padedamo *avocat* Frédéric Louis ir *avvocato* Antonio Capobianco, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškiny s Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei.

Ieškovė Teisingumo Teismo prašo:

1) pripažinti, kad Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė, nesilaikydama savo įsipareigojimų, numatytų Tarybos direktyvos 79/409/EEB dėl laukinių paukščių

apsaugos⁽¹⁾ 6 straipsnio 1 dalyje ir Tarybos direktyvos 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos⁽²⁾ 12 straipsnio 2 dalyje ir 13 straipsnio 1 dalyje, abu aiškinant kartu su 2 straipsnio 1 dalimi, neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šias direktyvas;

2) priteisti iš Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

— susiaurindama Direktyvos 79/409/EEB, Laukinių paukščių direktyvos, 6 straipsnio 1 dalyje numatytų draudimų parduoti, pardavimo tikslu transportuoti arba laikyti ir siūlyti parduoti laukinius paukščius taikymo sritį ir taikydama juos tik Didžiojoje Britanijoje paplitusių arba į ją atkeliausių rūšių atžvilgiu, Jungtinė Karalystė pažeidė minėtą straipsnį, nes draudimas aiškiai taikomas visų rūšių laukinių paukščių, natūraliai paplitusių valstybių narių, kurioms taikomos Sutartys, Europinėje teritorijoje, atžvilgiu;

— susiaurindama Direktyvos 92/43/EEB, Buveinių direktyvos, 12 straipsnio 2 dalyje numatytų draudimų laikyti, transportuoti, parduoti arba mainyti bei siūlyti parduoti arba mainyti gyvūnų rūšių, įrašytų į Direktyvos IV priedo a dalį, egzempliorius taikymo sritį ir taikydama juos tik gyvūnų rūšių, kurių natūralus paplitimo arealas apima Didžiąją Britaniją, atžvilgiu, Jungtinė Karalystė pažeidė minėtą straipsnį, nes taip susiaurinus jų taikymo sritį, pagal Jungtinės Karalystės teisę saugoma mažiau gyvūnų rūšių, negu jų įtraukta į Direktyvos IV priedo sąrašą;

— susiaurindama Buveinių direktyvos 13 straipsnio 1 dalyje numatyto draudimo prekiauti augalų rūšių egzemplioriais taikymo sritį ir taikydama jį tik rūšių, „kurių paplitimo arealas apima bet kurią Didžiosios Britanijos vietovę, nurodytą (1994 m. nuostatų) 4 priede“, atžvilgiu Jungtinė Karalystė pažeidė minėtą straipsnį, nes taip susiaurinus jo taikymo sritį, į 4 priedo sąrašą įtraukta mažiau augalų rūšių, negu į Buveinių direktyvos IV priedo b dalies sąrašą.

⁽¹⁾ OL L 103, 1979 4 25, p. 1

⁽²⁾ OL L 206, 1992 7 22, p. 7

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. kovo 21 d. pareikštas ieškinys Vokietijos Federacinei Respublikai

(Byla C-132/05)

(2005/C 132/28)

(Proceso kalba: vokiečių)

2005 m. kovo 21 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Eugenio De March ir Sabine Grünheid, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Vokietijos Federacinei Respublikai.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- 1) pripažinti, kad, oficialiai atsakiusi bausti už pavadinimo „Parmesan“ naudojimą savo teritorijoje gaminių, neatitinkančių saugomos kilmės vietos nuorodos „Parmigiano Reggiano“ specifikacijos, etiketėse ir taip sudariusi palankias sąlygas neteisėtai pasinaudoti tikro, Bendrijos mastu saugomo gaminio reputacija, Vokietijos Federacinė Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal 1992 m. liepos 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2081/92 ⁽¹⁾ 13 straipsnio 1 dalies b punktą;
- 2) priteisti iš Vokietijos Federacinės Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Komisija mano, kad sūrio pavadinimu „Parmesan“, neatitinkančio nuorodos „Parmigiano Reggiano“ specifikacijos, išleidimas į prekybą Vokietijos teritorijoje yra Reglamento (EEB) Nr. 2081/92 13 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimas, kuriam Vokietijos institucijos *ex officio* privalo užkirsti kelią.

Kadangi pavadinimas „Parmigiano Reggiano“ nuo 1996 m. yra įtrauktas į Komisijos tvarkomą „Saugomų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų sąrašą“ kaip saugomos kilmės vietos nuoroda ir todėl saugomas visoje Bendrijos teritorijoje, valstybės narės privalo šią nuorodą saugoti nuo bet kokie netinkamo naudojimo, imitavimo ar įvaizdžio apie gaminį atkūrimo, net ir tuo atveju, jei yra nurodoma tikroji produkto kilmė, arba jeigu saugomas pavadinimas yra išverstas.

Komisija teigia, kad sąvoka „Parmesan“ yra iš prancūzų kalbos perimtas pavadinimo „Parmigiano Reggiano“ vertimas. Komisijos manymu, sąvokos „Parmesan“ ir „Parmigiano Reggiano“ yra sinonimai, kurie, kaip rodo saugomos nuorodos atsiradimo istorija ir įrodymai daugelyje žinytų nuo 1516 metų iki dabartinių laikų, apibūdina atitinkamame kilmės regione Italijoje pagamintą sūrį. Įtraukus į sąrašą saugomą kilmės vietos

nuorodą „Parmigiano Reggiano“, Bendrijos apsauga taikoma ir kartu, ir atskirai naudojamoms geografinėms sąvokoms „Parmigiano“ ir „Reggiano“.

Komisija mano, kad nėra akivaizdžių pagrindų, galinčių pagrįsti Vokietijos Federacinės Respublikos nuomonę, kad atskirai vartojama sąvoka „Parmigiano“ suvokiama kaip bendrinis pavadinimas Reglamento (EEB) Nr. 2081/92 3 straipsnio prasme, kuris vartotojui nesukelia asociacijų su tam tikra geografinė sritimi.

Kadangi tuo teisė naudoti nuorodą „Parmesan“ suteikiama tik tam tikros Italijos srities gamintojams, kurie šį sūrį gamina pagal privalomą specifikaciją, atsisakydama užkirsti kelią netinkamam nuorodos „Parmesan“ naudojimui Vokietijos teritorijoje, Vokietijos Federacinė Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal 1992 m. liepos 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2081/92 13 straipsnio 1 dalies b punktą.

(¹) OL L 208, p. 1.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. kovo 23 d. pareikštas ieškinys Italijos Respublikai

(Byla C-135/05)

(2005/C 132/29)

(Proceso kalba: italų)

2005 m. kovo 23 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Komisijos teisės tarnybos narių D. Recchia ir M. Konstantinidis, ieškinys Italijos Respublikai.

Ieškovė Teisingumo Teismo prašo:

- 1) pripažinti, kad nesiimdama visų reikalingų priemonių Italijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal Tarybos direktyvos 75/442/EEB ⁽¹⁾ dėl atliekų, pakeistos Direktyva 91/156/EEB ⁽²⁾, 4, 8 ir 9 straipsnius, Tarybos direktyvos 91/689/EEB ⁽³⁾ dėl pavojingų atliekų 2 straipsnio 1 dalį ir Tarybos direktyvos 1999/31/EB ⁽⁴⁾ dėl atliekų sąvartynų 14 straipsnio a, b ir c punktus;
- 2) priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Iš daugelio dokumentų Komisija sužinojo apie didelį kiekį neteisėtai ir nekontroliuojant viešosios valdžios institucijoms Italijos teritorijoje veikiančių sąvartynų, kai kuriuose iš jų esant pavojingų atliekų.

Komisija nurodo, kad kol toleruojami šie sąvartynai, Italijos Respublika nevykdo savo įsipareigojimų pagal Tarybos direktyvos 75/442/EEB dėl atliekų, pakeistos Direktyva 91/156/EEB, 4, 8 ir 9 straipsnius bei Tarybos direktyvos 91/689/EEB dėl pavojingų atliekų 2 straipsnio 1 dalį.

Dėl informacijos trūkumo apie sąvartynų, egzistavusių 2001 m. liepos 16 d. su leidimais ar jau veikusių minėtu metu, reorganizacijos planus, kuriuos tokių sąvartynų valdytojai turėjo pristatyti iki 2002 m. liepos 16 d., Komisija mano, kad nėra šių reorganizacijos planų ir atitinkamų leidimo priemonių bei priemonių galimam sąvartynų, neatitinkančių direktyvos reikalavimų, uždarymui.

Komisija taip pat nurodo, kad Italijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal Tarybos direktyvos 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų 14 straipsnio a, b ir c punktus.

(¹) OL L 194, 1975 7 25, p. 39.

(²) OL L 78, 1991 3 26, p. 32.

(³) OL L 377, 1991 12 31, p. 20.

(⁴) OL L 182, 1999 7 16, p. 1.

**Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės
2005 m. kovo 24 d. pareikštas ieškinys Europos Sąjungos
Tarybai**

(Byla C-137/05)

(2005/C 132/30)

(Proceso kalba: anglų)

2005 m. kovo 24 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės, atstovaujamos C. Jackson, nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Europos Sąjungos Tarybai.

Ieškovė Teisingumo Teismo prašo:

- 1) panaikinti 2004 m. gruodžio 13 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2252/2004 dėl valstybių narių išduodamų pasų ir kelionės dokumentų apsauginių savybių ir biometrikos standartų (¹);
- 2) remiantis EB sutarties 231 straipsniu nustatyti, kad panaikinus Reglamentą dėl pasų iki naujų teisės aktų priėmimo šioje srityje būtų toliau taikomos Reglamento dėl pasų nuostatos, išskyrus tas, kuriomis iš Jungtinės Karalystės atimta teisė taikyti Reglamentą dėl pasų;
- 3) priteisti iš Europos Sąjungos Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

- 1) Jungtinei Karalystei nebuvo leista dalyvauti priimant 2004 m. gruodžio 13 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2252/2004 dėl valstybių narių išduodamų pasų ir kelionės dokumentų apsauginių savybių ir biometrikos standartų (Reglamentas dėl pasų) nepaisant pagal Protokolo dėl Šengeno *acquis* integravimo į Europos Sąjungos sistemą (Šengeno protokolo) 5 straipsnio 1 dalį ir Protokolo dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos 3 straipsnio 1 dalį pareikšto pageidavimo. Reglamentą dėl pasų siekiama panaikinti remiantis tuo, kad neleidus Jungtinei Karalystei dalyvauti jo priėmime buvo pažeisti esminiai procedūriniai reikalavimai ir(arba) EB sutarties 230 straipsnio 2 dalis.
- 2) Pagrindinis Jungtinės Karalystės argumentas yra tai, kad Taryba, neleidama jai dalyvauti priimant Reglamentą dėl pasų, rėmėsi klaidingu Šengeno protokolo 5 ir 4 straipsnių santykio aiškinimu. Konkrečiai Jungtinė Karalystė tvirtina, kad:
 - a) Tarybos aiškinimas, kad Šengeno protokolo 5 straipsnyje įtvirtinta teisė dalyvauti taikoma tik toms Šengeno *acquis* pagrindų priimamoms priemonėms, kuriose Jungtinė Karalystė dalyvauja remiantis Tarybos sprendimu, priimtu 4 straipsnio pagrindu, prieštarauja šių straipsnių sandarai ir turiniui, 5 straipsnyje numatyto mechanizmo prasmei ir prie Amsterdamo sutarties Baigiamojo akto pridėtai Deklaracijai dėl 5 straipsnio.
 - b) Tarybos aiškinimas dėl Šengeno protokolo 5 straipsnio nėra būtinas siekiant pasinaudoti Protokolo dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos 7 straipsnyje numatyta „nepažeidžiamumo“ taisykle. Toks aiškinimas taip pat nėra būtinas užtikrinti Šengeno *acquis* vientisumą. Iš tikrųjų, taikant jį kaip *acquis* apsaugos priemonę, neigiamos pasekmės Jungtinei Karalystei būtų ypač neproporcingos.

- c) Atsižvelgiant į Tarybos praktikoje taikomą platų ir neapibrėžtą priemonių, priimamų Šengeno *acquis* pagrindu, pobūdį, Šengeno protokolo 5 straipsnio mechanizmo naudojimas remiantis Tarybos aiškinimu pažeistų teisinio tikrumo principą ir pagrindinius glaudesnę bendradarbiavimą nustatančius principus.
- 3) Jungtinė Karalystė papildomai tvirtina, kad jei Tarybos Šengeno protokolo 5 ir 4 straipsnių santykio aiškinimas būtų teisingas, priemonės, priimamos Šengeno *acquis* pagrindu pagal 5 straipsnį, sąvoka neišvengiamai būtų patvirtinta siaurinamai kaip neatskiriamai susijusi su *acquis*, o Reglamentas dėl pasų nėra tokia priemonė.

(¹) OL L 385, p. 1

Cour de cassation 2005 m. kovo 17 d. sprendimu pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Levi Strauss & Co prieš Casucci Spa*

(Byla C-145/05)

(2005/C 132/31)

(Proceso kalba: prancūzų)

Cour de cassation (Belgija) 2005 m. kovo 17 d. sprendimu kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. kovo 31 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje *Levi Strauss & Co prieš Casucci Spa*.

Cour de cassation (Belgija) prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

- 1) Ar, siekiant nustatyti prekių ženklo apsaugos, teisėtai įgytos jo skiriamąjį požymio pagrindu, apimtį, numatytą 1988 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyvos 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (¹) 5 straipsnio 1 dalyje, teismas turi atsižvelgti į atitinkamos visuomenės suvokimą tuo metu, kai buvo pradėtas naudoti tariamai prekių ženklo savininko teisės pažeidžiantis prekių ženklas ar panašus žymuo?
- 2) Jei atsakymas į pirmą klausimą būtų neigiamas, ar teismas gali atsižvelgti į atitinkamos visuomenės suvokimą bet kuriuo metu po to, kai buvo pradėtas naudojimas, dėl kurio skundžiamasi? Ar jis gali atsižvelgti būtent į atitinkamos visuomenės suvokimą sprendimo priėmimo metu?

- 3) Kai taikydamas 1 klausime nurodytą kriterijų teismas nusprendžia, kad prekių ženklo savininko teisės buvo pažeistos, ar kaip taisyklė yra pateisinama, kad jis nurodytą nutraukti pažeidžiantį žymens naudojimą?
- 4) Ar atsakymas būtų kitoks, jei paraišką pateikęs asmens prekių ženklas visiškai ar iš dalies prarado savo skiriamąjį požymį po to, kai prasidėjo pažeidžiantis naudojimas, tačiau tik tuo atveju, kai šį praradimą visiškai ar iš dalies lėmė prekių ženklo savininko veiksmai ar neveikimas?

(¹) OL L 40, 1989 2 11, p. 1.

Cour d'appel de Paris 2005 m. kovo 23 d. sprendimu pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Harold Price prieš Conseil des ventes volontaires de meubles aux enchères publiques*

(Byla C-149/05)

(2005/C 132/32)

(Proceso kalba: prancūzų)

Cour d'appel de Paris 2005 m. kovo 23 d. sprendimu kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. balandžio 4 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje *Harold Price prieš Conseil des ventes volontaires de meubles aux enchères publiques*.

Cour d'appel de Paris, 1-osios kolegijos A sekcija prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

- 1) Ar 1992 m. birželio 18 d. Tarybos direktyva 92/51/EEB dėl antrosios bendros profesinio mokymo ir lavinimo pripažinimo sistemos, papildanti Direktyvą 89/48/EEB (¹), taikoma savanoriško nekilnojamojo turto pardavimų viešajame aukcione direktoriaus veiklai, kurią reglamentuoja prekybos kodekso L.321 1 - L.321 3, L.321 8 ir L.321 9 straipsniai?
- 2) Jei atsakymas į pirmą klausimą būtų teigiamas, ar priimančioji valstybė narė gali pasinaudoti direktyvos 4 straipsnio 1 dalies b punkto šeštojoje pastraipoje numatyta teise nukrypti nuo 4 straipsnio 1 dalies b punkto antrosios pastraipos?

(¹) OL L 209, 1992 7 24, p. 25.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. balandžio 5 d. Vokietijos Federacinei Respublikai pareikšto ieškinio santrauka

(Byla C-152/05)

(2005/C 132/33)

(Proceso kalba: vokiečių)

2005 m. balandžio 5 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos R. Lyal ir K. Gross, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškiny Vokietijos Federacinei Respublikai.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- 1) pripažinti, kad pagal *Eigenheimzulagengesetz* (Pašalpų gyvenamajam būstui įsigyti įstatymas) 2 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį nesuteikdama neribotai apmokestinamiems asmenims teisės į pašalpą gyvenamajam būstui įsigyti (*Eigenheimzulage*), kai atitinkami objektai yra kitose valstybėse narėse, nepriklausomai nuo to, ar ten gali būti prašoma analogiškos paramos, Vokietijos Federacinė Respublika pažeidė savo įsipareigojimus pagal EB sutarties 18, 39 ir 43 straipsnius;
- 2) priteisti iš Vokietijos Federacinės Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Europos Komisijos nuomone, Vokietijos pašalpa gyvenamajam būstui įsigyti turi diskriminacinių požymių. Teisę gauti pašalpą gyvenamajam būstui įsigyti Vokietijoje turi neribotai apmokestinami asmenys, kurie Vokietijoje įsigyja butą arba namą gyventi. Tačiau Vokietijoje neribotai apmokestinamiems asmenims, kurie gyvena už Vokietijos ribų ir ten nori įsigyti nekilnojamąjį turtą gyventi, pašalpa gyvenamajam būstui įsigyti nesuteikiama.

Vokietijos teisės aktas sudaro blogesnes sąlygas trims asmenų grupėms: 1) užsienyje gyvenantiems valstybės tarnautojams, 2) asmenims, gyvenantiems vienoje, tačiau dirbantiems kitoje valstybėje, kurių mažiausiai 90 proc. pajamų apmokestinamos pajamų mokesčiu Vokietijoje, ir 3) diplomatams ir ES institucijų tarnautojams iš Vokietijos.

Šiuo atveju Komisija priklausomai nuo kiekvienos asmenų grupės statuso įžiūri darbuotojų judėjimo laisvės (EB sutarties 39 straipsnis), įsisteigimo laisvės (EB sutarties 43 straipsnis) ir judėjimo laisvės pagal EB sutarties 18 straipsnį pažeidimą. Visi atvejai turi pakankamą tarpvalstybinį elementą, kad būtų pateiktas atitinkamų Sutarties nuostatų taikymas.

Komisija mano, kad nagrinėjamam atvejui galima taikyti Teisingumo Teismo sprendimą *Schumacker* (C-279/93). Kiekvienas Vokietijoje neribotai apmokestinamas asmuo, t. y. asmuo, kurio visos pajamos iš esmės apmokestinamos Vokietijoje ir kuris dėl to dalyvauja finansuojant Vokietijos visuomenę, turi turėti gali-

mybę pasinaudoti iš surinktų mokesčių finansuojamomis lengvatomis lygiai taip pat kaip ir nacionaliniai subjektai. Turi būti vengiama tokios situacijos, kai suinteresuoti asmenys nei toje valstybėje, kurioje gyvena, nei toje valstybėje, kurioje užsiima tam tikra veikla, negali pasinaudoti privalumais, susijusiais su jų asmenine padėtimi.

Praktikoje yra mažai tikėtina, kad Vokietijoje neribotai apmokestinamas asmuo tuo pačiu metu būtų neribotai apmokestinamas ir kitoje valstybėje. Į šią išimtinę situaciją gali būti atsižvelgta uždraudus sumuoti Vokietijoje mokamą pašalpą gyvenamajam būstui įsigyti ir panašią kitos valstybės paramą.

Vokietijos pašalpos gyvenamajam būstui įsigyti mokėjimas tik, jei atitinkamas objektas yra Vokietijoje, yra nepateisinamas. Gyvenamojo būsto padėtis Vokietijoje gali būti pagerinta ir tuomet, jeigu asmenys, gyvenantys vienoje, tačiau dirbantys kitoje valstybėje, vietoj to, kad persikeltų į Vokietiją, įsigytų nuosavą būstą kaimyninėje valstybėje. Ikteisminės procedūros metu Vokietijos vyriausybė nepakankamai paaiškino, kokio tikslo galiausiai siekiama apribojant paramą savos valstybės teritorija. Net jei būtų leistina, kad valstybė narė remtų būsto statybą tik savo teritorijoje, Vokietijos teisės akto nuostata pati savaime nėra logiška, kadangi, jei Vokietijos Federacinė Respublika nori remti bet kokią būsto statybą Vokietijoje, nesuprantama, kodėl parama skiriama tik Vokietijoje neribotai apmokestinamiems asmenims. Ribotai Vokietijoje apmokestinami asmenys taip pat galėtų ten įsigyti būstą ir taip remti būsto statybą.

Bendrijos teisė tikrai nereikalauja finansiškai remti antro gyvenamojo būsto įsigijimą kitose valstybėse narėse. Sprendimas dėl paramos dydžio priklauso tik nacionalinio įstatymų leidėjo kompetencijai. Tačiau jo veiklos laisvę apriboja EB sutartyje įtvirtintos pagrindinės laisvės.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. balandžio 5 d. pareikštas ieškiny Graikijos Respublikai

(Byla C-156/05)

(2005/C 132/34)

(Proceso kalba: graikų)

2005 m. balandžio 5 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos jos Teisės tarnybos narių Eleni Tserepa-Lacombe ir Nicola Yerel, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškiny Graikijos Respublikai.

Ieškovė Teisingumo Teismo prašo:

1) pripažinti, kad nepriimdama visų 2000 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/34/EB⁽¹⁾, iš dalies keičiančią Tarybos direktyvą 93/104/EB dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų, kad ji apimtų sektorius ir veiklą, kuriai ji anksčiau nebuvo taikoma, įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų, arba bent jau apie juos nepranešdama Komisijai, Graikijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal EB sutartį.

2) priteisti iš Graikijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę terminas baigėsi 2003 m. rugpjūčio 1 d.

⁽¹⁾ OL L 195, 2000 8 1, p. 41.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. balandžio 6 d. pareikštas ieškinyi Didžiąjai Liuksemburgo Hercogystei

(Byla C-159/05)

(2005/C 132/35)

(Proceso kalba: prancūzų)

2005 m. balandžio 6 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos D. Maidani, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinyi Didžiąjai Liuksemburgo Hercogystei.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

1) pripažinti, kad nepriimdama 2002 m. birželio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/47/EB dėl susitarimų dėl finansinio įkaito⁽¹⁾ įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų arba bet kuriuo atveju nepateikdama jų Komisijai, Didžiosios Liuksemburgo Hercogystė neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šią direktyvą;

2) priteisti iš Didžiosios Liuksemburgo Hercogystės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę terminas baigėsi 2003 m. gruodžio 27 d.

⁽¹⁾ JO L 168, 2002 6 27, p. 43.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. balandžio 7 d. pareikštas ieškinyi Italijos Respublikai

(Byla C-161/05)

(2005/C 132/36)

(Proceso kalba: italų)

2005 m. balandžio 7 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Komisijos Teisės tarnybos narės C. Cattabriga, ieškinyi Italijos Respublikai.

Ieškovė Teisingumo Teismo prašo:

1) pripažinti, kad nepranešdama duomenų, numatytų 1993 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2847/93⁽¹⁾ nustatančio bendros žuvininkystės politikos kontrolės sistemą 15 straipsnio 4 dalyje ir 18 straipsnio 1 dalyje, Italijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šias nuostatas.

2) priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Reglamento (EEB) Nr. 2847/93 15 straipsnio 4 dalis ir 18 straipsnio 1 dalis įpareigoja valstybes nares per nustatytą terminą kompiuteriniu ryšiu pranešti Komisijai tam tikrus duomenis. Italijos valdžios institucijos per nustatytą terminą nepranešė atitinkamų 1999 metų ir 2000 metų duomenų. Todėl Italijos Respublika neįvykdė minėtose nuostatose įtvirtinto įsipareigojimo pranešti.

⁽¹⁾ OL L 261, 1993 10 20, p. 1.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. balandžio 8 d. pareikštas ieškinys Portugalijos Respublikai

(Byla C-163/05)

(2005/C 132/37)

(Proceso kalba: portugalų)

2005 m. balandžio 8 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Ramón Vidal Puig, nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Portugalijos Respublikai.

Ieškovė Teisingumo Teismo prašo:

1) pripažinti, kad nepriimdama įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatų, įgyvendinančių 2002 m. vasario 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/7/EB⁽¹⁾, iš dalies keičiančią Tarybos direktyvą 96/53/EB, nustatančią tam tikrų Bendrijoje nacionaliniam ir tarptautiniam vežimui naudojamų kelių transporto priemonių didžiausius leistinus matmenis ir tarptautiniam vežimui naudojamų kelių transporto priemonių didžiausią leistiną masę, Portugalijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šią direktyvą;

2) priteisti iš Portugalijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę terminas baigėsi 2004 m. kovo 9 d.

⁽¹⁾ OL L 67, p. 47.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. balandžio 8 d. pareikštas ieškinys Liuksemburgo Didžiajai Hercogystei

(Byla C-165/05)

(2005/C 132/38)

(Proceso kalba: prancūzų)

2005 m. balandžio 8 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Gérard Rozet, nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Liuksemburgo Didžiajai Hercogystei.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

— pripažinti, kad nacionaliniais įstatymais įpareigodama Europos Sąjungos migruojančių darbuotojų sutuoktinius trečiųjų valstybių piliečius gauti leidimą dirbti ir nesuderinama savo įstatymų su Bendrijos teise, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė neįvykdė savo įsipareigojimų pagal 1968 m. spalio 15 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Bendrijoje⁽¹⁾;

— priteisti iš Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Reglamento Nr. 1612/68 11 straipsnyje nustatyta, kad jei valstybės narės pilietis dirba pagal darbo sutartį arba yra savarankiškai dirbantis asmuo kitos valstybės narės teritorijoje, jo sutuoktinis ir vaikai iki dvidešimt vienerių metų amžiaus arba jo išlaikytiniai, net ir nebūdami jokios valstybės narės piliečiai, turi teisę imtis bet kokios veiklos kaip pagal darbo sutartį dirbantys asmenys tos pačios valstybės narės teritorijoje.

Teisė dirbti yra besąlyginė ir reiškia, kad iš sutuoktinio ar kito šeimos nario, kuris yra trečiosios valstybės pilietis, negalima reikalauti prašyti ar gauti leidimą dirbti, kad galėtų imtis veiklos pagal darbo sutartį, nes dėl to ši teisė taptų priklausoma nuo papildomos išankstinės sąlygos, kuri prieštarautų aiškioms minėto 11 straipsnio nuostatomis.

Iš Liuksemburgo piliečių nereikalaujama turėti leidimą dirbti, kad jie galėtų įsidarbinti Didžiojoje Hercogystėje. Todėl minėtas reikalavimas trečiųjų valstybių piliečiams, susituokusiems su Europos Sąjungos migruojančiais darbuotojais, prieštarauja Reglamento Nr. 1612/68 3 straipsniui.

Nacionalinės teisės sistema neturi palikti jokių abejonių ar dviprasmiškumų ne tik dėl taikytino nacionalinio teisės akto turinio, tačiau taip pat dėl šio teisės akto formalios vertės.

Nacionalinės teisės aktų nesuderinamumas net su tiesiogiai taikomomis Sutarties nuostatomis gali būti galutinai panaikintas tik privalomojo pobūdžio nacionalinės teisės nuostatomis, turinčiomis tokią pačią teisinę galią kaip ir keistinos nuostatos.

⁽¹⁾ OL L 257, 1968 10 19, p. 2.

2005 m. balandžio 15 d. O. Mancini pateiktas apeliacinis skundas dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (ketvirtoji kolegija) 2005 m. vasario 3 d. sprendimo byloje T-137/03 O. Mancini prieš Europos Bendrijų Komisiją

(Byla C-172/05 P)

(2005/C 132/39)

(Proceso kalba: prancūzų)

2005 m. balandžio 15 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo gautas O. Mancini, atstovaujamo advokato E. Boigelot, apeliacinis skundas dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (ketvirtoji kolegija) 2005 m. vasario 3 d. sprendimo byloje T-137/03 O. Mancini prieš Europos Bendrijų Komisiją.

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

- pripažinti apeliacinį skundą priimtinu ir pagrįstu ir
- panaikinti Pirmosios instancijos teismo 2005 m. vasario 3 d. sprendimą byloje T-137/03, Mancini prieš Komisiją.

Apeliantė Teisingumo Teismo taip pat prašo išspręsti ginčą ir, patenkinant pirmą ieškovės ieškinį byloje T-137/03:

- panaikinti 2002 m. birželio 28 d. Paskyrimų tarnybos sprendimą neskirti ieškovės į medicinos konsultanto pareigas Briuselio medicinos tarnybos skyriuje — DG Admin B8;
- panaikinti aiškų sprendimą atmesti ieškovo skundą, pateiktą 2002 m. liepos 29 d. pagal Tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalį ir atmetą aiškiu 2003 m. sausio 23 d. sprendimu, apie kurį ieškovei buvo pranešta 2003 m. sausio 27 d.;
- panaikinti Dr. Dolmans paskyrimą į medicinos konsultanto pareigas, dėl kurio, *inter alia*, buvo atmeta ieškovės kandidatūra į laisvą darbo vietą;
- priteisti iš atsakovės ieškovei sumokėti 15 000 EUR sumą, apskaičiuotą *ex aequo et bono*, kaip nuostoliai už patirtą neturtinę žalą ir žalą karjerai;
- bet kuriuo atveju priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliacinio skundo pagrindai susiję su, vadovaujantis Teisingumo Teismo statuto 58 straipsniu, Bendrijos teisės pažeidimu ir Pirmosios instancijos teismo padarytu teismo proceso tvarkos pažeidimu, neigiamai paveikusių apelianto interesus.

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO SPRENDIMAS

2005 m. kovo 17 d.

Byloje T-192/98 *Comité des industries du coton et des fibres connexes de l'union européenne (Eurocoton) prieš Europos Sąjungos Tarybą* ⁽¹⁾

(Dempingas — Komisijos pasiūlymo dėl reglamento, nustatančio galutinį antidempingo muitą, nepriėmimas Taryboje — Paprastosios daugumos, būtinos reglamento priėmimui, nebuvimas — Pareiga motyvuoti)

(2005/C 132/40)

(Proceso kalba: anglų)

Byloje T-192/98 *Comité des industries du coton et des fibres connexes de l'union européenne (Eurocoton)*, įsteigtas Briuselyje (Belgija), atstovaujamas QC C. Stanbrook ir barrister A. Dashwood, prieš Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujama S. Marquardt, padedamo advokato G. M. Berrisch, palaikoma Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės, atstovaujamos iš pradžių M. Ewing, vėliau — K. Manji, dėl 1998 m. spalio 5 d. Tarybos sprendimo, atmetančio Tarybos reglamento (EB), nustatančio galutinį antidempingo muitą nebalintų medvilnės skudurėlių, kurių kilmės šalis yra Kinijos Liaudies Respublika, Egiptas, Indija, Indonezija ir Pakistanas, importui ir nustatyto laikino maito galutinį rinkimą [1998 m. balandžio 7 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 773/98 (OL L 111, p. 19)], pasiūlymą bei užbaigiančio procedūrą dėl šių skudurėlių, kurių kilmės šalis yra Turkija, importo, kurią 1998 m. rugsėjo 21 d. pradėjo Europos Bendrijų Komisija (dokumentas COM (1998) 540 galut.), panaikinimo Pirmosios instancijos teismas (ketvirtoji išplėstinė kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkas H. Legal ir teisėjai P. Lindh, P. Mengozzi, I. Wiszniewska-Białecka ir V. Vadapalas; sekretorius: H. Jung, 2005 m. kovo 17 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1) Panaikinti 1998 m. spalio 5 d. Tarybos sprendimą, atmetantį Tarybos reglamento (EB), nustatančio galutinį antidempingo muitą nebalintų medvilnės skudurėlių, kurių kilmės šalis yra

Kinijos Liaudies Respublika, Egiptas, Indija, Indonezija ir Pakistanas, importui ir nustatyto laikino maito galutinį rinkimą [1998 m. balandžio 7 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 773/98 (OL L 111, p. 19)] pasiūlymą bei užbaigiantį procedūrą dėl šių skudurėlių, kurių kilmės šalis yra Turkija, importo, kurią 1998 m. rugsėjo 21 d. pradėjo Europos Bendrijų Komisija (dokumentas COM (1998) 540 galut.).

2) Priteisti iš Europos Sąjungos Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

3) Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 160, 1999 6 5.

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO SPRENDIMAS

2005 m. kovo 17 d.

Byloje T-195/98 *Ettlin Gesellschaft für Spinnerei und Weberei AG ir kt. prieš Europos Sąjungos Tarybą* ⁽¹⁾

(Dempingas — Komisijos pasiūlymo dėl reglamento, nustatančio galutinį antidempingo muitą, nepriėmimas Taryboje — Paprastosios daugumos, būtinos reglamento priėmimui, nebuvimas — Pareiga motyvuoti)

(2005/C 132/41)

(Proceso kalba: anglų)

Byloje T-195/98 *Ettlin Gesellschaft für Spinnerei und Weberei AG*, įsteigta Ettlingen (Vokietija), *Textil Hof Weberei GmbH & Co. KG*, įsteigta Hof (Vokietija), *Spinnweberei Uhingen GmbH*, įsteigta Uhingen (Vokietija), *F. A. Kumpers GmbH & Co.*, įsteigta Rheine (Vokietija), *Tenthorey SA*, įsteigta Eloyes (Prancūzija), *Les tissages*

des héritiers de G. Perrin — Groupe Alain Thirion (HGP-GAT Tissages), įsteigta Thiéfosse (Prancūzija), *Établissements des fils de Victor Perrin SARL*, įsteigta Thiéfosse (Prancūzija), *Filatures & tissages de Saulxures-sur-Moselotte*, įsteigta Saulxures-sur-Moselotte (Prancūzija), *Tissage Mouline Thillot*, įsteigta Le Thillot (Prancūzija), *Filature Niggeler & K pfer SpA*, įsteigta Capriolo (Italija), *Standardtela SpA*, įsteigta Milane (Italija) ir *Verlener Textilwerk, Grimmelt, Wevers & Co. GmbH*, įsteigta Velen (Vokietija), atstovaujamos QC C. Stanbrook ir barrister A. Dashwood, prieš Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą S. Marquardt, padedamo advokato G. M. Berrisch, palaikomą Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės, atstovaujamos iš pradžių M. Ewing, vėliau — K. Manji, dėl 1998 m. spalio 5 d. Tarybos sprendimo, atmetančio Tarybos reglamento (EB), nustatančio galutinį antidempingo muitą nebalintų medvilnės skudurėlių, kurių kilmės šalis yra Kinijos Liaudies Respublika, Egiptas, Indija, Indonezija ir Pakistanas, importui ir nustatyto laikino maito galutinį rinkimą [1998 m. balandžio 7 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 773/98 (OL L 111, p. 19)], pasiūlymą bei užbaigiančio procedūrą dėl šių skudurėlių, kurių kilmės šalis yra Turkija, importo, kurią 1998 m. rugsėjo 21 d. pradėjo Europos Bendrijų Komisija (dokumentas COM (1998) 540 galut.), panaikinimo, Pirmosios instancijos teismas (ketvirtoji išplėstinė kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkas H. Legal ir teisėjai P. Lindh, P. Mengozzi, I. Wiszniewska-Białecka ir V. Vadapalas; sekretorius: H. Jung, 2005 m. kovo 17 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1) Panaikinti 1998 m. spalio 5 d. Tarybos sprendimą, atmetantį Tarybos reglamento (EB), nustatančio galutinį antidempingo muitą nebalintų medvilnės skudurėlių, kurių kilmės šalis yra Kinijos Liaudies Respublika, Egiptas, Indija, Indonezija ir Pakistanas, importui ir nustatyto laikino maito galutinį rinkimą [1998 m. balandžio 7 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 773/98 (OL L 111, p. 19)] pasiūlymą bei užbaigiantį procedūrą dėl šių skudurėlių, kurių kilmės šalis yra Turkija, importo, kurią 1998 m. rugsėjo 21 d. pradėjo Europos Bendrijų Komisija (dokumentas COM (1998) 540 galut.).

2) Priteisti iš Europos Sąjungos Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

3) Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 160, 1999 6 5.

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO SPRENDIMAS

2005 m. kovo 17 d.

Byloje T-177/00 Koninklijke Philips Electronics NV prieš Europos Sąjungos Tarybą (¹)

(Dempingas — Tarybos nepriėmimas Komisijos pasiūlymo dėl reglamento, galutinai nustatančio antidempingo muitą — Paprastos daugumos, būtinos priimti reglamentą, nebuvimas — Motyvavimo pareiga)

(2005/C 132/42)

(Proceso kalba: anglų)

Byloje T-177/00 Koninklijke Philips Electronics NV, įsteigta Eindhoven (Nyderlandai), atstovaujama C. Stanbrook, QC, ir advokato F. Ragolle, prieš Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą S. Marquardt, padedamo advokato G. M. Berrisch, dėl prašymo panaikinti 2000 m. gegužės 8 d. Tarybos sprendimą atmesti 2000 m. balandžio 7 d. Europos Bendrijų Komisijos pateiktą pasiūlymą (dokumentas COM (2000) 195 final) dėl Tarybos reglamento (EB), galutinai nustatančio antidempingo muitą už tam tikrų japoniškų televizijos kamerų sistemų dalių importą, Pirmosios instancijos teismas (ketvirtoji išplėstinė kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkas H. Legal ir teisėjai P. Lindh, P. Mengozzi, I. Wiszniewska-Białecka ir V. Vadapalas; sekretorius H. Jung, 2005 m. kovo 17 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1) Panaikinti 2000 m. gegužės 8 d. Tarybos sprendimą atmesti 2000 m. balandžio 7 d. Europos Bendrijų Komisijos pateiktą pasiūlymą (dokumentas COM (2000) 195 final) dėl Tarybos reglamento (EB), galutinai nustatančio antidempingo muitą už tam tikrų japoniškų televizijos kamerų sistemų dalių importą.

2) Priteisti iš Europos Sąjungos Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 273, 2000 9 23.

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO SPRENDIMAS

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO SPRENDIMAS

2005 m. kovo 15 d.

2005 m. kovo 16 d.

Byloje T-29/02 *Global Electronic Finance Management (GEF) SA prieš Europos Bendrijų Komisiją* ⁽¹⁾

Byloje T-283/02 *EnBW Kernkraft GmbH prieš Europos Bendrijų Komisiją* ⁽¹⁾

(Arbitražinė išlyga — Sutarties neįvykdymas — Priešieškinis)

(TACIS programa — Su atominė elektrine Ukrainoje susijusių paslaugų teikimas — Atlyginimo nemokėjimas — Pirmosios instancijos teismo jurisdikcija — Ieškinys dėl žalos atlyginimo — Deliktinė atsakomybė)

(2005/C 132/43)

(2005/C 132/44)

(Proceso kalba: anglų)

(Proceso kalba: vokiečių)

Byloje T-29/02 *Global Electronic Finance Management (GEF) SA*, įsteigta Briuselyje (Belgija), atstovaujama advokatų M. E. Storme ir A. Gobien, prieš Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą R. Lyal ir C. Giolito, padedamų advokato J. Stuyck, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, dėl, viena vertus, pagal arbitražinę išlygą EB sutarties 238 straipsnio prasme pateikto reikalavimo priteisti iš Komisijos 40 693 EUR dydžio sumą ir išduoti 273 516 EUR vertės kredito notą ir, kita vertus, Komisijos priešieškinio ieškovui atlyginti 273 516 EUR dydžio sumą, kartu su 7 % dydžio metinių delspinigių norma, pradėdant skaičiuoti nuo 2001 m. rugsėjo 1 d., Pirmosios instancijos teismas (pirmoji išplėstinė kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkas B. Vesterdorf, teisėjai M. Jaeger, P. Mengozzi, M. E. Martins Ribeiro ir F. Dehousse; sekretorius administratorius J. Plingers, 2005 m. kovo 15 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1. Atmesti ieškovo reikalavimą atlyginti 40 693 EUR dydžio sumą ir išduoti 273 516 EUR vertės kredito notą.
2. Patenkinti Komisijos priešieškinį ir priteisti iš ieškovės atlyginti Komisijai 273 516 EUR dydžio sumą, kartu su Belgijoje taikytina įstatymais nustatyta metinių delspinigių norma, pradėdant skaičiuoti nuo 2001 m. rugsėjo 1 d. iki visiško atsiskaitymo.

Byloje T-283/02 *EnBW Kernkraft GmbH*, ankstesnis pavadinimas — *Gemeinschaftskernkraftwerk Neckar GmbH*, įsteigta Neckarwestheim (Vokietija), atstovaujama advokato S. Zickgraf, prieš Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą S. Fries ir F. Hoffmeister, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, dėl prašymo atlyginti žalą pagal EB sutarties 288 straipsnį, kurią ieškovė tariamai patyrė dėl to, kad Komisija nemokėjo atlyginimo už jos suteiktas paslaugas pagal TACIS programą, susijusią su Zaporožės atominė elektrine (Ukrainoje), Pirmosios instancijos teismas (ketvirtoji kolegija), kurį sudaro pirmininkas H. Legal, teisėjai V. Tiili ir V. Vadapalas; sekretorė: administratorė D. Christensen, 2005 m. kovo 16 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

- 1) Atmesti ieškinį.
- 2) Priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 118, 2002 5 18.

⁽¹⁾ OL C 289, 2002 11 23.

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO SPRENDIMAS

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO SPRENDIMAS

2005 m. kovo 16 d.

(penktoji kolegija)

Byloje T-112/03 L'Oréal SA prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) ⁽¹⁾

(Bendrijos prekių ženklas — Protesto procedūra — Paraiška žodiniam prekių ženklui FLEXI AIR — Ankstesnis žodinis prekių ženklas FLEX — Santykinis atmetimo pagrindas — Supainiojimo galimybė — Prašymas pateikti naudojimo iš tikrųjų įrodymus — Reglamentas (EB) Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktas, 8 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktis ir 43 straipsnio 2 dalis)

(2005/C 132/45)

(Proceso kalba: anglų)

Byloje T-112/03 L'Oréal SA, įsteigta Paryžiuje (Prancūzija), atstovaujama advokato X. Buffet Delmas d'Autante, prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą B. Filtenborg, S. Laitinen ir G. Schneider, dalyvaujant kitai proceso VRDT apeliacinėje taryboje šaliai Revlon (Suisse) SA, įsteigta Schlieren (Šveicarija), dėl ieškinio, pareikšto dėl 2003 m. sausio 15 d. VRDT ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 396/2001-4), susijusio su protesto procedūra tarp L'Oréal SA ir Revlon (Suisse) SA, Pirmosios instancijos teismas (antroji kolegija), kurį sudaro pirmininkas J. Pirrung, teisėjai A. W. H. Meij ir I. Pelikánová; sekretorė: sekretoriaus pavaduotoja B. Pastor, 2005 m. kovo 16 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1) Atmesti ieškinį.

2) Priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 135, 2003 6 7.

2005 m. kovo 17 d.

Byloje T-160/03 AFCon Management Consultants ir kt. prieš Europos Bendrijų Komisiją ⁽¹⁾

(Tacis programa — Paraiškų konkursas — Pirkimų procedūros pažeidimas — Ieškinys dėl žalos atlyginimo)

(2005/C 132/46)

(Proceso kalba: anglų)

Byloje T-160/03 AFCon Management Consultants, įsteigta Bray (Airija), Patrick Mc Mullin, gyvenantis Bray, Seamus O'Grady, gyvenantis Bray, atstovaujami solicitor B. O'Connor ir advokato I. Carreno, prieš Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą J. Enegren ir F. Hoffmeister, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, dėl prašymo atlyginti žalą, kuri tariamai buvo patirta dėl paraiškų konkurso Tacis programos finansuojamam projektui („Projektas FDRUS 9902 — Agricultural extension services in South Russia“) procedūros pažeidimų, Pirmosios instancijos teismas (penktoji kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkė P. Lindh ir teisėjai R. García-Valdecasas ir J. D. Cooke; sekretorė D. Christensen, 2005 m. kovo 17 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1) Priteisti iš Komisijos AFCon 48 605 eurų sumą, padidintą delspinigiais, skaičiuojamais nuo šio sprendimo priėmimo dienos iki galutinio atsiskaitymo dienos. Delspinigių dydis skaičiuojamas remiantis Europos centrinio banko pagrindinėms perfinansavimo operacijoms nustatyta norma atitinkamam laikotarpiui, padidinta dviem punktais. Delspinigiai skaičiuojami ir nuo delspinigių.

2) Atmesti likusių ieškinio dalį.

(¹) OL C 200, 2003 8 23.

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO SPRENDIMAS

(trečioji kolegija)

2005 m. kovo 17 d.

Byloje T-285/03 Agraz, SA, ir kt. prieš Europos Bendrijų Komisiją (¹)

(Žemės ūkis — Bendras perdirbtų vaisių ir daržovių produktų rinkų organizavimas — Pagalba perdirbtų pomidorų produktų gamybai — Dydžio apskaičiavimo būdas — 2000/2001 prekybos metai)

(2005/C 132/47)

(Proceso kalba: prancūzų)

Byloje T-285/03 Agraz, SA, įsteigta Madride (Ispanija), *Agrícola Conservera de Malpica*, SA, įsteigta Toleda (Ispanija), *Agridoro Soc. coop. rl*, įsteigta Pontenure (Italija), *Alfonso Sellitto SpA*, įsteigta Mercato S. Severino (Italija), *Alimentos Españoles, Alsat, SL*, įsteigta Don Benito, Badajoz (Ispanija), *AR Industrie Alimentari SpA*, įsteigta Angri (Italija), *Argo Food — Packaging & Innovation Co. SA*, įsteigta Serres (Graikija), *Asteris Industrial Commercial SA*, įsteigta Atėnuose (Graikija), *Attianese Srl*, įsteigta Nocera Superiore (Italija), *Audecoop distillerie Arzens — Techniques*

séparatives (AUDIA), įsteigta Montréal (Prancūzija), *Benincasa Srl*, įsteigta Angri, *Boschi Luigi & Figli SpA*, įsteigta Fontanello (Italija), *CAS SpA*, įsteigta Castagnaro (Italija), *Calispa SpA*, įsteigta Castel San Giorgio (Italija), *Campil — Agro Industrial do Campo do Tejo, Lda*, įsteigta Cartaxo (Portugalija), *Campoverde Srl*, įsteigta Carinola (Italija), *Carlo Manzella & C. Sas*, įsteigta Castel San Giovanni (Italija), *Carmine Tagliamonte & C. Srl*, įsteigta Sant'Egidio del Monte Albino (Italija), *Carnes y Conservas Españolas, SA*, įsteigta Mérida (Ispanija), *Cbcotti Srl*, įsteigta Nocera Inferiore (Italija), *Cirio del Monte Italia SpA*, įsteigta Romoje (Italija), *Consorzio Ortofrutticoli Trasformati Polesano (Cotrapo) Soc. coop. rl*, įsteigta Fiesso Umbertiano (Italija), *Columbus Srl*, įsteigta Parmoje (Italija), *Compal — Companhia produtora de Conservas Alimentares, SA*, įsteigta Almeirim (Portugalija), *Conditalia Srl*, įsteigta Nocera Superiore, *Conservas El Cidacos, SA*, įsteigta Autol (Ispanija), *Conservas Elagón, SA*, įsteigta Coria (Ispanija), *Conservas Martinete, SA*, įsteigta Puebla de la Calzada (Ispanija), *Conservas Vegetales de Extremadura, SA*, įsteigta Bajadoz, *Conserve Italia Soc. coop. rl*, įsteigta San Lazzaro di Savena (Italija), *Conservas France SA*, įsteigta Nime (Prancūzija), *Conservas Guintrand SA*, įsteigta Carpentras (Prancūzija), *Conservificio Cooperativo Valbiferno Soc. coop. rl*, įsteigta Guglionesi (Italija), *Consorzio Casalasco del Pomodoro Soc. coop. rl*, įsteigta Rivarolo del Re ed Uniti (Italija), *Consorzio Padano Ortofrutticolo (Copador) Soc. coop. rl*, įsteigta Collecchio (Italija), *Copais Food and Beverage Company SA*, įsteigta Nea Ionia (Graikija), *Tin Industry D. Nomikos SA*, įsteigta Marousi (Graikija), *Davia Srl*, įsteigta Gagnano (Italija), *De Clemente Conserve Srl*, įsteigta Fisciano (Italija), *DE. CON Srl*, įsteigta Scafati (Italija), *Desco SpA*, įsteigta Terracina (Italija), „Di Lallo“ — *Di Teodoro di Lallo & C. Snc*, įsteigta Scafati, *Di Leo Nobile — SpA Industria Conserve Alimentari*, įsteigta Castel San Giorgio, *Marotta Emilio*, įsteigta Sant'Antonio Abate (Italija), *E. & O. von Felten SpA*, įsteigta Fontanini (Italija), *Egacoop, S. Coop., Lda*, įsteigta Andosilla (Ispanija), *Elais SA*, įsteigta Atėnuose, *Emiliana Conserve Srl*, įsteigta Busseto (Italija), *Perano Enrico & Figli SpA*, įsteigta San Valentino Torio (Italija), *FIT — Fomento da Indústria do Tomate, SA*, įsteigta Águas de Moura (Portugalija), *Faiella & C. Srl*, įsteigta Scafati, „Feger“ di Gerardo Ferraioli SpA, įsteigta Angri, *Fratelli D'Acunzi Srl*, įsteigta Nocera Superiore, *Fratelli Longobardi Srl*, įsteigta Scafati, *Fruttage Soc. coop. rl*, įsteigta Alfonsine (Italija), *G3 Srl*, įsteigta Nocera Superiore, *Giaguaro SpA*, įsteigta Sarno (Italija), *Giulio Franzese Srl*, įsteigta Carbonara di Nola (Italija), *Greci Geremia & Figli SpA*, įsteigta Parmoje, *Greci — Industria Alimentare SpA*, įsteigta Parmoje, *Greek Canning Co. SA Kyknos*, įsteigta Nauplie (Graikija), *Grilli Paolo & Figli — Sas di Grilli Enzo e Togni Selvino*, įsteigta Gambettola (Italija), *Heinz Iberica, SA*, įsteigta Alfaro (Ispanija), *IAN — Industrias Alimentarias de Navarra, SA*, įsteigta Vilafranca (Ispanija), *Industria Conserve Alimentari Aniello Longobardi — Di Gaetano, Enrico & Carlo Longobardi Srl*, įsteigta Scafati, *Industrias de Alimentação Idal, Lda*, įsteigta Benavente (Portugalija), *Industrias y Promociones Alimenticias, SA*, įsteigta Miajadas (Ispanija), *Industrie Rolli Alimentari SpA*, įsteigta Roseto degli Abruzzi (Italija), *Italagro — Indústria de Transformação de Produtos Alimentares, SA*, įsteigta Castanheira do Ribatejo (Portugalija), *La Cesenate Conserve Alimentari SpA*, įsteigta Cesena (Italija), *La Dispensa di Campagna Srl*, įsteigta Castagneto Carducci (Italija), *La Doria SpA*, įsteigta Angri, *La Dorotea di Giuseppe Alfano & C. Srl*, įsteigta Sant'Antonio Abate, *La Regina del Pomodoro Srl*, įsteigta Sant'Egidio del Monte Albino, „La Regina di San Marzano“ di Antonio, *Felice e Luigi Romano Snc*, įsteigta Scafati, *La Rosina Srl*, įsteigta Angri, *Le Quattro Stelle Srl*, įsteigta Angri, *Lodato Gennaro & C. SpA*, įsteigta Castel San Giorgio, *Louis Martin production SAS*, įsteigta Montoux (Prancūzija), *Menú Srl*, įsteigta Medolla (Italija), *Mutti SpA*, įsteigta Montechiarugolo (Italija), *National Conserve Srl*, įsteigta Sant'Egidio del Monte Albino, *Nestlé España, SA*, įsteigta Miajadas, *Nuova Agricast Srl*, įsteigta

Verignola (Italija), *Pancrazio SpA*, įsteigta Cava De'Tirreni (Italija), *Pecos SpA*, įsteigta Castel San Giorgio, *Pelati Sud di De Stefano Catello Sas*, įsteigta Sant'Antonio Abate, *Pomagro Srl*, įsteigta Fisciano, *Pomilia Srl*, įsteigta Nocera Superiore, *Prodakta SA*, įsteigta Atėnuose, *Raffaele Viscardi Srl*, įsteigta Scafati, *Rispoli Luigi & C. Srl*, įsteigta Altavilla Silentina (Italija), *Rodolfi Mansueto SpA*, įsteigta Collecchio, *Riberal de Navarra S. en C.*, įsteigta Castejon (Ispanija), *Salvati Mario & C. SpA*, įsteigta Mercato San Severino, *Saviano Pasquale Srl*, įsteigta San Valentino Torio, *Sefa Srl*, įsteigta Nocera Superiore, *Serraike Konservoja Oporokipeftikon Serko SA*, įsteigta Serres, *Sevath SA*, įsteigta Xanthi (Graikija), *Silaro Conserve Srl*, įsteigta Nocera Superiore, *ARP — Agricoltori Riuniti Piacentini Soc. coop. rl*, įsteigta Gariga di Podenzano (Italija), *Société coopérative agricole de transformations de ventes (SCATV)*, įsteigta Camaret-sur-Aigues (Prancūzija), *Sociedade de Industrialização de Produtos Agrícolas — Sopragol, SA*, įsteigta Mora (Portugalija), *Spineta SpA*, įsteigta Pontecagnano Faiano (Italija), *Star Stabilimento Alimentare SpA*, įsteigta Agrate Brianza (Italija), *Steriltom Aseptic — System Srl*, įsteigta Plaisance (Italija), *Sugal Alimentos, SA*, įsteigta Azambuja (Portugalija), *Sutol — Indústrias Alimentares, Lda*, įsteigta Alcácer do Sal (Portugalija), *Tomsil — Sociedade Industrial de Concentrado de Tomate, SA*, įsteigta Ferreira do Alentejo (Portugalija), *Transformaciones Agrícolas de Badajoz, SA*, įsteigta Villanueva de la Serena (Ispanija), *Zanae — Nicoglou levures de boulangerie industrie commerce alimentaire SA*, įsteigta Salonikuose (Graikija), atstovaujamos advokatų J. Da Cruz Vilaca, R. Oliveira, M. Melícias ir D. Choussy, prieš Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą M. Nolin, nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, dėl ieškovėms tariamai padarytos žalos dėl pagalbos gamybai dydžio apskaičiavimo būdo, nustatyto 2000 m. liepos 12 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1519/2000, nustatančiu minimalią kainą ir pagalbos, skirtos perdirbtų pomidorų produktams, dydį 2000/2001 prekybos metams (OL L 174, p. 29) atlyginimo, Pirmosios instancijos teismas (trečioji kolegija), kuri sudaro kolegijos pirmininkas J. Azizi, teisėjai F. Dehousse ir E. Cremona; sekretorius: vyriausiasis administratorius J. Palacio González, 2005 m. kovo 17 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1) Atmesti ieškinį.

2) Ieškovės padengia penkias šeštąsias savo bylinėjimosi išlaidų, o Komisija be savo išlaidų padengia vieną šeštąją ieškovių bylinėjimosi išlaidų.

(¹) OL C 251, 2003 10 18.

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO SPRENDIMAS

2005 m. kovo 16 d.

Byloje T-329/03 Fabio Andrés Ricci prieš Europos Bendrijų Komisiją (¹)

(Viešoji tarnyba — Konkursas — Priėmimo sąlyga — Profesinė patirtis — Atrankos komisijos sprendimas — Paskyrimų tarnybos atliekamos kontrolės pobūdis — Patirties įvertinimas — Teisėti lūkesčiai)

(2005/C 132/48)

(Proceso kalba: italų)

Byloje T-329/03 Fabio Andrés Ricci, gyvenantis Turine (Italija), atstovaujamas advokato M. Condinanzi, prieš Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą J. Currall ir H. Tserpa-Lacombe, padedamų advokato A. Dal Ferro, nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, dėl prašymo panaikinti Komisijos sprendimą neįdarbinti ieškovo pagal pranešimą apie laisvą darbo vietą COM/2001/5265/R, Pirmosios instancijos teismas (antroji kolegija), kuri sudaro pirmininkas J. Pirrung ir teisėjai N. J. Forwood ir S. Pappasavvas; sekretorius vyriausiasis administratorius J. Palacio González, 2005 m. kovo 16 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1) Atmesti ieškinį.

2) Kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 275, 2003 11 15.

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO SPRENDIMAS

2005 m. kovo 17 d.

Byloje T-362/03 Antonio Milano prieš Europos Bendrijų Komisiją (¹)

(Viešoji tarnyba — Priėmimas į darbą — Konkursai — Atsakymas leisti dalyvauti konkurse — Ieškinys dėl panaikinimo ir dėl žalos atlyginimo)

(2005/C 132/49)

(Proceso kalba: italų)

Byloje T-362/03, Antonio Milano, gyvenantis Isernia (Italija), atstovaujamas advokato S. Scarano, prieš Europos Bendrijų

Komisiją, atstovaujamą J. Curral, padedamo advokato A. Dal Ferro, nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, dėl prašymo panaikinti sprendimus, kuriais ieškovui neleista dalyvauti bendrame konkurse COM/A/4/02 siekiant sudaryti asmenų, galinčių eiti delegacijos Romoje viršininko pareigas (A3 lygis), sąrašą, ir priteisti iš atsakovės dėl to atsiradusią žalą, Pirmosios instancijos teismas (trečioji kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Jaeger ir teisėjai J. Azizi ir E. Cremona; sekretorius: vyriausiasis administratorius J. Palacio González, 2005 m. kovo 17 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1) *Atmesti ieškinį.*

2) *Kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.*

(¹) OL C 304, 2003 12 13.

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO NUTARTIS

2005 m. vasario 16 d.

Byloje T-142/03 *Fost Plus VZW prieš Europos Bendrijų Komisiją* (¹)

(Ieškinys dėl panaikinimo — Juridinio asmens pareikštas ieškinys — Konkrečiai su juo susijęs teisės aktas — Sprendimas 2003/82/EB — Pakuočių atliekų ir pakuočių medžiagų panaudojimo ir perdūrimo tikslai — Direktyva 94/62/EB — Nepriimtinumai)

(2005/C 132/50)

(Proceso kalba: olandų)

Byloje T-142/03 *Fost Plus VZW*, įsteigta Briuselyje (Belgija), atstovaujama advokatų P. Wytinck ir H. Viaene, prieš Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą M. van Beek ir M. Konstantinisinis, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, dėl 2003 m. sausio 29 d. Komisijos sprendimo 2003/82/EB, patvirtinančio pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų (OL L 31, p. 32) 6 straipsnio 6 dalį Belgijos praneštą priemonę, 1 straipsnio panaikinimo Pirmosios instancijos teismas (trečioji kolegija), kurį pasitarimo metu sudarė kolegijos pirmininkas J. Azizi, teisėjai M. Jaeger ir F. Dehousse; sekretorius H. Jung, 2005 m. vasario 16 d. priėmė nutartį, kurios rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1) *Atmesti ieškinį kaip nepriimtina.*

2) *Ieškovė padengia savo ir atsakovės patirtas bylinėjimosi išlaidas.*

(¹) OL C 146, 2003 6 21.

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO NUTARTIS

2005 m. sausio 19 d.

Byloje T-372/03 *Yves Mahieu prieš Europos Bendrijų Komisiją* (¹)

(Pareigūnai — Skundo pateikimo ir ieškinio pareiškimo terminas — Numanomas skundo atmetimas — Nepriimtinumai)

(2005/C 132/51)

(Proceso kalba: prancūzų)

Byloje T-372/03 *Yves Mahieu*, Europos Bendrijų Komisijos pareigūnas, gyvenantis Auderghem (Belgija), atstovaujamas advokato L. Vogel, prieš Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą J. Curral ir H. Krämer, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, dėl prašymo panaikinti numanomą sprendimą atmesti 2002 m. spalio 29 d. ieškovo skundą, kuris buvo pateiktas dėl 2002 m. rugpjūčio 6 d. Komisijos sprendimo atmesti jo skundą dėl tariamai patirto psichologinio priekabiavimo remiantis Pareigūnų tarnybos nuostatų 24 straipsniu ir 90 straipsnio 1 dalimi bei atlyginti patirtą žalą, Pirmosios instancijos teismas (penktoji kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Vilaras ir teisėjai F. Dehousse ir D. Švábý; sekretorius H. Jung, 2005 m. sausio 19 d. priėmė nutartį, kurios rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1) *Atmesti ieškinį kaip nepriimtina.*

2) *Kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.*

(¹) OL C 7, 2004 1 10.

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO NUTARTIS

2005 m. vasario 14 d.

Byloje T-81/04 Bouygues SA ir Bouygues Telecom prieš Europos Bendrijų Komisiją ⁽¹⁾

(Valstybės pagalba — Judrioji telefonija — Skundas — Ieškinys dėl neveikimo — Komisijos nuomonės pareiškimas nutraukiant neveikimą — Sprendimo priėmimo nereikalingumas — Ieškinys dėl panaikinimo — Laikinas laiškas — Nepriimtinumai)

(2005/C 132/52)

(Proceso kalba: prancūzų)

Byloje T-81/04 *Bouygues SA*, įsteigta Paryžiuje (Prancūzija), ir *Bouygues Telecom*, įsteigta Boulogne-Billancourt (Prancūzija), atstovaujamos advokatų B. Amory ir A. Verheyden, prieš Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą J. L. Buendía Sierra, C. Giolito ir M. Niejahr, dėl ieškinio pagal EB sutarties 232 straipsnį dėl pripažinimo, kad Komisija, nepareikšdama savo nuomonės dėl ieškovių skunde nurodyto kaltinimo, jog Prancūzijos valdžios institucijos suteikė pagalbą retroaktyviai sumažindamos už *Orange France* ir *SFR* suteiktą UMTS (*Universal Mobile Telecommunications System*) licenciją mokamą periodinį mokestį, nepriėmė sprendimo pažeidžiant EB sutartį arba dėl ieškinio pagal EB sutarties 230 straipsnį dėl sprendimo atmesti šį skundą, kuris nurodytas 2003 m. gruodžio 11 d. Komisijos laiške ieškovams, panaikinimo, Pirmosios instancijos teismas (ketvirtoji kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkas H. Legal, teisėjai P. Mengozzi ir I. Wiszniewska-Białecka; sekretorius H. Jung, 2005 m. vasario 14 d. priėmė nutartį, kurios rezoliucinėje dalyje nurodyta:

- 1) Nėra reikalo priimti sprendimo dėl reikalavimo pripažinti, kad Komisija nepriėmė sprendimo dėl ieškovių skunde nurodyto kaltinimo, jog Prancūzijos valdžios institucijos retroaktyviai sumažino *Orange France* ir *SFR* už suteiktą UMTS licenciją mokamą periodinį mokestį.
- 2) Papildomą reikalavimą panaikinti 2003 m. gruodžio 11 d. Komisijos laiške esantį sprendimą atmesti kaip nepriimtina.
- 3) Nėra reikalo priimti sprendimo dėl *Société française et radiotéléphone (SFR)* ir *Orange France SA* prašymų leisti įstoti į bylą.
- 4) Priteisti iš *Bouygues SA* ir *Bouygues Telecom* padengti pusę bylinėjimosi išlaidų.

5) Priteisti iš Komisijos padengti pusę bylinėjimosi išlaidų.

⁽¹⁾ OL C 106, 2004 4 30.

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO PIRMININKO NUTARTIS

2005 m. vasario 10 d.

Byloje T-291/04 *Enviro Tech Europe Ltd* ir *Enviro Tech International, Inc.* prieš Europos Bendrijų Komisiją

(Laikinosios apsaugos priemonės — Direktyvos 67/548/EEB ir 2004/73/EB)

(2005/C 132/53)

(Proceso kalba: anglų)

Byloje T-291/04 *Enviro Tech Europe Ltd*, įsteigta Surrey (Jungtinė Karalystė), ir *Enviro Tech International, Inc.*, įsteigta Čikagoje, Ilinojuje (Jungtinės Valstijos), atstovaujamos advokatų C. Mereu ir K. Van Maldegem, prieš Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą X. Lewis ir D. Recchia, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, dėl, pirma, prašymo sustabdyti n-propyl bromido įtraukimą į 2004 m. balandžio 29 d. Komisijos direktyvą 2004/73/EB dėl 1967 m. birželio 27 d. Tarybos direktyvos 67/548/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių pavojingų medžiagų klasifikavimą, pakavimą ir ženklavimą etiketėmis, suderinimo 29-o pritaikymo prie techninio progreso (OL L 152, 2004, p. 1), ir, antra, prašymo paskirti kitas laikinąsias apsaugos priemones, Pirmosios instancijos teismo pirmininkas 2005 m. vasario 10 d. priėmė nutartį, kurios rezoliucinėje dalyje nurodyta:

- 1) Atmesti prašymą dėl laikinųjų apsaugos priemonių paskyrimo.
- 2) Atidėti sprendimo dėl išlaidų priėmimą.

P 2005 m. vasario 11 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-103/05)

(2005/C 132/54)

(Proceso kalba: ispanų)

2005 m. vasario 11 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas P, gyvenančio Barselonoje (Ispanija), atstovaujamo Barselonos advokatų kolegijos advokato Matías Griful i Ponsati, nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

- 1) panaikinti ginčijamą 2004 m. spalio 28 d. sprendimą bei 2004 m. gegužės 10 d. sprendimą,
- 2) pripažinti ieškovei teisę gauti išmokas nuo 2004 m. balandžio 15 d. iki kol ji bus pripažinta mediciniškai tinkama darbui,
- 3) priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šis ieškinys pateiktas dėl 2004 m. spalio 28 d. paskyrimų tarnybos sprendimo, kuriuo, nurodžius Komisijos medicinos tarnybos patvirtinimą, jog ieškovė gali persikelti dirbti į kitą vietą ir dirbti pusę darbo dienos, sustabdytas darbo užmokesčio mokėjimas nuo 2004 m. balandžio 15 d. iki kol ji pradės eiti savo pareigas Briuselyje.

Šiuo klausimu teigiama, kad ieškovė, kuri buvo paskirta į pareigas Komisijos atstovybėje Barselonoje dėl šeimyninių aplinkybių, susirgo nerimu ir depresija dėl jos pareigų šioje atstovybėje panaikinimo.

Savo ieškiniui pagrįsti ieškovė nurodo:

- Europos socialinės chartijos 11, 12 ir 13 straipsnių, kuriais pripažįstamos teisės į sveikatos, socialinę apsaugą ir į socialinę paramą bei medicinos pagalbą, pažeidimą.
- 1964 m. balandžio 16 d. Europos socialinės apsaugos kodekso II dalies, konkrečiai 10 straipsnio pažeidimą, kuriuo įtvirtinant teisę į vizitavimą namuose ligoniui suteikiama teisė nepersikelti iš savo gyvenamosios vietos.
- TDO konvencijos Nr. 102 10 straipsnio ir TDO konvencijos Nr. 130 13 straipsnio pažeidimą.
- Pareigūnų tarnybos nuostatų 72 ir 73 straipsnių pažeidimą.

Galiausiai ieškovė teigia nežinanti motyvų, kuriais remiantis ji buvo pripažinta galinčia dirbti tik pusę darbo dienos.

David Tas 2005 m. kovo 2 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-124/05)

(2005/C 132/55)

(Proceso kalba: prancūzų)

2005 m. kovo 2 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas David Tas, gyvenančio Briuselyje, atstovaujamo advokatų Sébastien Orlandi, Xavier Martin, Albert Coolen, Jean-Noël Louis ir Etienne Marchal, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti EPSO/A/4/03 atrankos komisijos sprendimą neleisti ieškovui laikyti konkurso egzaminų,
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ieškovas, turintis universiteto diplomą „M. SC. in Business Administration“ pateikė savo kandidatūrą dalyvauti konkurse EPSO/A/4/03 A 8 lygio audito srities administratorių padėjėjų rezervui sudaryti. Ieškovas ginčija vertinimo komisijos sprendimą neleisti jam dalyvauti konkurse dėl to, kad jo universiteto diplomą neatitiko pranešime apie konkursą numatytų sąlygų.

Grįsdamas savo ieškinį ieškovas nurodo pranešime apie konkursą nustatytų priimtumo sąlygų pažeidimą ir akivaizdžią vertinimo klaidą. Ieškovas taip pat tvirtina, kad mažiausiai du kiti kandidatai, kuriems buvo leista laikyti konkurso egzaminus, turėjo tokį patį diplomą, išduotą to paties universiteto to paties fakulteto, ir remdamasis tuo nurodo vienodo požiūrio principo pažeidimą.

Sandrine Corvoisier ir kitų ieškovių 2005 m. kovo 9 d. pareikštas ieškinys Europos centriniam bankui

(Byla T-126/05)

(2005/C 132/56)

(Proceso kalba: prancūzų)

2005 m. kovo 9 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Sandrine Corvoisier, gyvenančios Frankfurte prie Maino, Roberta Friz, gyvenančios Frankfurte prie Maino, Hundjy Preud'homme, gyvenančios Frankfurte, Elvira Rosati, gyvenančios Frankfurte prie Maino, atstovaujamų advokatų Georges Vandersanden ir Laure Levi, ieškinys Europos centriniam bankui.

Ieškovės Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti pranešimą apie laisvas pareigybes ECB/156/04, susijusį su šešių „Records Management Specialists“ priėmimu į darbą,
- prireikus panaikinti 2004 m. spalio 1 d. ir 2004 m. gruodžio 21 d. sprendimus, apie kuriuos buvo pranešta laikotarpiu nuo 2004 m. gruodžio 21 d. iki 2005 m. sausio 13 d., atmesti ieškovių pateiktus „administrative reviews“ ir „grievance procedures“,
- panaikinti bet kurią sprendimą, priimtą vykdant pranešimą apie laisvas pareigybes ir konkrečiai sprendimus dėl įdarbinimo,
- išreikalauti iš atsakovo administracinius dokumentus,
- priteisti iš atsakovo atlyginti žalą ir palūkanas už patirtą materialinę žalą, kuri *ex aequo ir bono* preliminariai įvertinta 40 000 eurų, bei moralinę žalą, *ex aequo ir bono* įvertintą 4 eurais,
- priteisti iš atsakovo bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ieškovės dirbo ECB tyrimų analitiko (Research Analyst) pareigose, priskirtose E/F lygiui. Vienas iš reikalavimų, keliamų jų įdarbinimui buvo universitetinis išsilavinimas.

2004 m. liepos 13 d. atsakovas paskelbė ginčijamą pranešimą apie laisvas pareigybes, susijusį su šešių elektroninio dokumentų valdymo specialistų (Records Management Specialists)

priėmimu į darbą, siekiant padėti banko archyvų skyriui ir jį papildyti. Šios pareigos yra priskirtos tam pačiam lygiui kaip ir ieškovės pareigos, t. y. E/F. Pranešime apie laisvas pareigybes buvo reikalaujama, kad kandidatai būtų pabaigę vidurinio lavinimo studijas.

Pagrįsdamos savo ieškinį ieškovės nurodo ECB darbo reglamento 20.2 straipsnio, ECB gairių, susijusių su „development rack“, administracinio aplinkraščio dėl įdarbinimo bei principo „patere legem ipse quam fecisti“ pažeidimus. Darydamos prielaidą, kad universitetinio išsilavinimo turėjimas buvo būtinas jų įdarbinimui, o ginčijamame pranešime numatytas tik vidurinio išsilavinimo reikalavimas, jos taip pat nurodo nediskriminacijos principo pažeidimą. Be to, nurodydamos aplinkybę, kad iš anksto nebuvo pasitarta su personalo komitetu, jos teigia, kad buvo pažeisti įdarbinimo sąlygų 45 ir 46 straipsniai. Galiausiai ieškovės nurodo akivaizdžią vertinimo klaidą.

Dominique Albert-Bousquet ir 142 kitų ieškovių 2005 m. kovo 14 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-130/05)

(2005/C 132/57)

(Proceso kalba: prancūzų)

2005 m. kovo 14 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Dominique Albert-Bousquet, gyvenančio Briuselyje, ir 142 kitų pareigūnų, atstovaujamų advokatų Sébastien Orlandi, Xavier Martin, Albert Coolen, Jean-Noël Louis ir Etienne Marchal, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovai Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti sprendimus paskirti ieškovus Europos Bendrijų pareigūnais tiek, kiek jie susiję su jų lygio nustatymu pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų XIII priedo 12 straipsnį;
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šios bylos ieškovai, įdarbinti po 2004 m. gegužės 1 d., laimėję konkursą, apie kurį pranešimas buvo paskelbtas prieš šią datą, nesutinka su tariama diskriminacija, kadangi jų paskyrimo pagal Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 723/2004, iš dalies keičiančio Pareigūnų tarnybos nuostatus, XIII priedo 12 straipsnį sąlygos skiriasi nuo analogiškų konkursus laimėjusių, tačiau prieš šį Pareigūnų nuostatų pakeitimą įdarbintų asmenų, paskyrimo sąlygų.

Grįsdami savo reikalavimus, ieškovai nurodo:

- vienodo požiūrio principo pažeidimą;
- Pareigūnų tarnybos nuostatų 31 straipsnio pirmos dalies ir 29 straipsnio pirmos dalies pažeidimą;
- Pareigūnų tarnybos nuostatų 5 straipsnio 5 dalies pažeidimą;
- teisėtų lūkesčių principo pažeidimą.

Šiuo atžvilgiu ieškovai teigia, kad iš Bendrijos teismų praktikos išplaukia, kad analogišką konkursą laimėję asmenys yra panašioje padėtyje ir todėl su jais privalo būti elgiamasi vienodai. Be to, savo kandidatūras jie pateikė tam, kad būtų įdarbinti į vienas iš pranešime apie konkursą, kuriame jie dalyvavo, nurodytas laisvas pareigas. Todėl jie pagrįstai tikėjosi būti įdarbinti į pranešime apie konkursą, kuriame jie dalyvavo, nustatytus pareigas ir lygius.

**Carlos Andrés ir kt. 2005 m. kovo 21 d. pareikštas
ieškinys Europos Centriniam Bankui**

(Byla T-131/05)

(2005/C 132/58)

(Proceso kalba: prancūzų)

2005 m. kovo 21 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Carlos Andrés, gyvenančio Frankfurte prie Maino ir aštuonių kitų, atstovaujamų advokatų Georges Vandersanden ir Laure Levi, ieškiny s Europos centriniam bankui.

Ieškovai Pirmosios instancijos teismo prašo:

- pripažinti negaliojančiu ieškovams išduotą 2004 m. liepos mėn. atsiskaitymo lapelį;
- priteisti iš atsakovo atlyginti ieškovų patirtą žalą, kurią sudaro: 5 000 EUR dydžio suma kiekvieno ieškovo atžvilgiu dėl perkamosios galios sumažėjimo nuo 2001 m. liepos 1 d.; neišmokėtas užmokestis, atitinkantis ieškovų atlyginimų padidinimą 1.86 % 2001 m. liepos 1 d. — 2002 m. birželio 30 d. laikotarpiu, 0.92 % 2002 m. liepos 1 d. — 2003 m. birželio 30 d. laikotarpiu ir 2.09 % 2003 m. liepos 1 d. — 2004 m. birželio 30 d. laikotarpiu; atitinkami delspinigiai nuo ieškovams neišmokėtos atlyginimo dalies, skaičiuojami nuo nustatyto termino atlyginimams išmokėti pabaigos iki faktiško jų išmokėjimo. Ši delspinigių norma apskaičiuotina pagal Europos centrinio banko jo pagrindinėms finansavimo operacijoms nustatytą procentinę normą, taikytiną aptariamam laikotarpiu, pridėdant du vienetus.
- priteisti iš atsakovo visas bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šios bylos dalykas yra atlyginimo padidinimas, nurodytas ieškovų 2004 m. liepos mėn. atlyginimo lapeliuose, kuris buvo nustatytas nepaisant įpareigojimo tartis su Europos centrinio banko (ECB) personalu bei apskaičiavimo būdų, susijusių su bendrois atlyginimų koregavimais, kaip tai nustatyta vadovybės ir personalo sudarytame susitarime (toliau — Susitarimo memorandumas). Be to, ginčijama, kad aptariamasis padidinimas, taikytas po 2003 m. lapkričio 20 d. Pirmos instancijos teismo sprendimo byloje *Cerafogli ir Poloni prieš ECB* (RecFP, p. IA-91 ir II-1405), neturi taikymo atgaline data už 2001, 2002 ir 2003 metus poveikio.

Grįsdami savo reikalavimus ieškovai remiasi:

- įdarbinimo sąlygų 45 ir 46 straipsnių, Susitarimo memorandumo bei tinkamo administravimo principų pažeidimais;
- pareigos nurodyti motyvus pažeidimu bei, šiuo atveju, akivaizdžia vertinimo klaida. Šiuo klausimu ginčijama, kad, siekiant pagrįsti pasiūlytą aptariamą atlyginimo padidinimo procentinę dalį, banko naudojama lentelė parengta neteisingai taikant apskaičiavimo būdus;
- teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimu.

**Belgijos Karalystės 2005 m. kovo 26 d. pareikštas ieškinys
Europos Bendrijų Komisijai**

(Byla T-134/05)

(2005/C 132/59)

(Proceso kalba: prancūzų)

2005 m. kovo 26 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Belgijos Karalystės, atstovaujamos advokatų Jean-Pierre Buyle ir Christophe Steyaert, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti 2005 m. sausio 19 d. Komisijos sprendimą tiek, kiek juo pripažįstama, kad „seniems ESF reikalavimams“ nesuėjo senatis ir, jei reikia, tiek, kiek juo pripažįstama, kad dėl šių reikalavimų remiantis Reglamento Nr. 2342/2002/EB 86 straipsniu skaičiuojami delspinigiai.
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Nuo 1987 m. iki 1992 m. Komisija reikalavo iš ieškovės gražinti tam tikras iš Europos socialinio fondo (ESF) skirtas ir Komisijos tiesiogiai įvairioms Belgijos institucijoms, veikiančioms kaip rengėjai, pervestas, tačiau nepanaudotas pagal su ESF susijusius teisės aktus sumas.

2004 m. Komisija tam tikroms ieškovės pagal senus reikalavimus mokėtinoms sumoms padengti įskaitė ieškovės reikalavimus Komisijai. Po šių įskaitymų ieškovė Komisijai nusiuntė kelis raštus, į kuriuos Komisija atsakė priimdama ginčijamą sprendimą, kuriame, priešingai ieškovės tvirtinimams, nurodė, kad seniems reikalavimams nėra suėjęs senaties terminas.

Grįsdama savo ieškinį, ieškovė teigia, kad nagrinėjamų reikalavimų senaties terminas suėjo vadovaujantis Reglamento Nr. 2988/95/EB 3.1 straipsniu arba, subsidiariai, vadovaujantis šiuo atveju pagal Reglamento Nr. 2988/95/EB 2.4 straipsnį taikytinomis Belgijos teisės nuostatomis.

Ieškovė taip pat ginčija Komisijos reikalaujamus delspinigius. Ieškovės nuomone, šiuo atveju taikytini specialūs teisės aktai, t. y. Reglamentas Nr. 1865/90/EEB ir Reglamentas Nr. 448/2001/EB, nukrypstantys nuo Komisijos delspinigių reikalavimui pagrįsti nurodyto Reglamento Nr. 2342/2002/EB 86 straipsnio. Ieškovė teigia, kad šie specialūs teisės aktai nenumato delspi-

nigių dėl ESF veiklos iki 1990 m. liepos 6 d. ir todėl Komisija negali reikalauti delspinigių pagal šiuos reikalavimus.

**Franco Campoli 2005 m. kovo 29 d. pareikštas ieškinys
Europos Bendrijų Komisijai**

(Byla T-135/05)

(2005/C 132/60)

(Proceso kalba: prancūzų)

2005 m. kovo 29 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Franco Campoli, gyvenančio Londone, atstovaujamo advokatų Stéphane Rodrigues ir Alice Jaume, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti 2004 m. gruodžio 13 d. Paskyrimų tarnybos sprendimą atmesti ieškovo skundą, pateiktą pagal Tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalį, ir šiame skunde ginčijamą Paskyrimų tarnybos sprendimą, kuris nuo 2004 m. gegužės 1 d. pakeitė korekcinį koeficientą, išmoką šeimai ir vienkartinę mokymosi pašalpos išmoką, taikomus ieškovo pensijai, bei ieškovo atlyginimo lapelius, kadangi jais taikomas šis sprendimas nuo 2004 m. gegužės mėn.;
- priteisti iš atsakovės visas bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ieškovas šioje byloje iš esmės prašo taikyti atgaline data nuo 2004 m. gegužės 1 d. korekcinį koeficientą, taikytą jo pensijai iki 2004 m. gegužės 1 d.

Šiuo atžvilgiu primenama, kad pereinant nuo buvusios prie naujos korekcinio koeficiento schemos, padarius Tarnybos nuostatų sistemos, reglamentuojančios Europos viešąją tarnybą, pakeitimus, Tarnybos nuostatų XIII priedo 20 straipsnio 2 dalyje numatytas penkerių metų pereinamasis laikotarpis nuo 2004 m. gegužės 1 d. iki 2009 m. gegužės 1 d., per kurį korekcinis koeficientas yra palaipsniui mažinamas.

Grįsdamas savo ieškinį ieškovas daugiausia prieštarauja dėl priimtumo pagal EB sutarties 241 straipsnį, motyvuodamas, kad šiuo atveju Tarnybos nuostatų XIII priedo 20 straipsnio taikymas yra neteisėtas.

Šiuo atžvilgiu jis nurodo:

- jo teisėtų lūkesčių pažeidimą, atsižvelgiant į administracijos tikinimą, kad nauji Tarnybos nuostatai nedarys jokios neigiamos įtakos jo padėčiai,
- vienodo požiūrio ir nediskriminavimo principų pažeidimą, atsižvelgiant į nustatytą skirstymą pagal dirbančių ir išėjusių į pensiją pareigūnų gyvenamąją vietą,
- jo įgytų teisių pažeidimą, atsižvelgiant į jo pagrindinių darbo sąlygų pakeitimus, į kuriuos buvo atsižvelgta jo išėjimo į pensiją dieną,
- gero administravimo principo pažeidimą.

EARL Salvat Père et Fils ir kitų ieškovų 2005 m. kovo 30 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-136/05)

(2005/C 132/61)

(Proceso kalba: prancūzų)

2005 m. kovo 30 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas EARL Salvat Père et Fils, kurios buveinė yra Saint-Paul de Fenouillet (Prancūzija), *Comité interprofessionnel des vins doux naturels et vins de liqueur à appellations contrôlées*, kurios buveinė yra Perpignan (Prancūzija), ir *Comité national des interprofessionnels des vins à appellation d'origine*, kurios buveinė yra Paryžiuje, atstovaujama advokatų Hugues Calvet ir Oliver Billard, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovai Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti 2005 m. sausio 19 d. Komisijos sprendimo dėl „Plan Rivesaltes“ ir Prancūzijos nustatytų mokesčių nepriskirtinų rinkliavų CIVDN 1.1 ir 1.3 straipsnius.
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ginčijamame sprendime Komisija pripažino, kad už hektarą mokamos nustatytos išmokos už žemės atskyrimą, finansuojamos iš profesinių įmokų pagal „Plan Rivesaltes“ ir profesinėmis įmokomis finansuojamos reklaminės akcijos ir „Rivesaltes“, „Grand Rousillon“, „Muscat de Rivesaltes“ ir „Banyuls“ kilmės vietos nuorodų registrai buvo valstybės pagalba EB sutarties 87 straipsnio prasme.

Ieškovai prašo panaikinti šį sprendimą, tvirtindami, kad, pirma, pažeidžiant EB sutarties 253 straipsnį jis nėra pakankamai motyvuotas, ir todėl ieškovai negali suprasti priežasčių, paskatinsusių Komisiją manyti, kad nagrinėjamu atveju egzistuoja Teisingumo Teismo praktikos nustatyti kriterijai valstybės pagalbai nustatyti. Be to, ieškovai teigia, kad ginčijamas sprendimas buvo priimtas pažeidžiant EB sutarties 87 straipsnį, kadangi Komisija neįrodė, kad nagrinėjamos priemonės buvo finansuotos nacionalinėms valdžios institucijoms priklausančiomis mokėjimo priemonėmis ar kad profesinės įmokos, skirtos reklaminėms akcijoms ir kilmės vietos nuorodų registrų veiklai finansuoti, yra priskirtinos valstybei.

Gruppo LA PERLA S.p.A. 2005 m. balandžio 1 d. pareikštas ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT)

(Byla T-137/05)

(2005/C 132/62)

(Kalba, kuria surašytas ieškinys: italų)

2005 m. balandžio 1 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Gruppo LA PERLA S.p.A., atstovaujamos ir padedamos advokatų Renzo Maria Morresi ir Alberto Dal Ferro ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT).

Cielo Brands Gestão e Investimentos Lda buvo kita proceso Apeliacinėje taryboje šalis.

Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

- visiškai panaikinti ginčijamą sprendimą, paliekant galioti Apeliacinės tarybos sprendimą ir bet kuriuo atveju paskelbti ginčijamą prekių ženklą negaliojančiu;
- priteisti iš Cielo Brands-Gestão e Investimentos Lda visas bylinėjimosi išlaidas, įskaitant patirtas nagrinėjant ieškinį dvejose Vidaus rinkos derinimo tarnybos (VRDT) instancijose.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Prašomas paskelbti negaliojančiu Bendrijos prekių ženklas: Žodinis ženklas „NIMEI LA PERLA MODERN CLASSIC“ — Registracijos paraiška Nr. 713.446 14 klasės prekėms (juvelyriniai dirbiniai ir laikrodžiai, brangieji metalai, perlai, brangakmeniai).

Bendrijos prekių ženklo savininkas: Cielo Brands-Gestão e Investimentos Lda.

Prašymą dėl paskelbimo negaliojančiu pateikęs asmuo: Ieškovė.

Prašymą dėl paskelbimo negaliojančiu pateikusių asmens teisės: Italijos prekių ženklai:
 — „LA PERLA“ (figūrinis prekių ženklas Nr. 769.526), skirtas 25 klasės prekėms.
 — „LA PERLA PARFUMS“ (žodinis prekių ženklas Nr. 776.082), skirtas 3 klasės prekėms.
 — „LA PERLA“ (figūrinis prekių ženklas Nr. 804.992), skirtas 3, 9, 14, 16, 18, 24, 25 ir 35 klasės prekėms.
 — „LA PERLA“ (figūrinis prekių ženklas Nr. GE2000 C 000428), skirtas 3 klasės prekėms.
 — „LA PERLA“ (figūrinis prekių ženklas Nr. GE 2002 C 000181), skirtas 3 klasės prekėms.

Protestų skyriaus sprendimas: Patenkinti prašymą paskelbti negaliojančiu ir paskelbti Bendrijos prekių ženklą negaliojančiu.

Apeliacinės tarybos sprendimas: Patenkinti ieškinį ir panaikinti Protestų skyriaus sprendimą.

Ieškinio pagrindai: — Tarybos reglamento (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo 8 straipsnio 5 dalies, 1 dalies a ir b punktų bei 73 straipsnio pažeidimas.
 — 1995 m. gruodžio 13 d. Reglamentas (EB) Nr. 2868/95, skirtas įgyvendinti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94, 50 taisyklės 2 dalies h punkto pažeidimas.

Charlotte Becker ir kt. 2005 m. kovo 31 d. pareikštas ieškinys Europos Parlamentui

(Byla T-139/05)

(2005/C 132/63)

(Proceso kalba: prancūzų)

2005 m. kovo 31 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Charlotte Becker, gyvenančios Menton (Prancūzija), Seamus Killeen, gyvenančio Sutton (Dublinas), Robert Payne, gyvenančio Terenure (Dublinas), Deirdre Gallagher, gyvenančios Terenure, Paul Van Raij, gyvenančio Overveen (Nyderlandai), Wilhelmus Van Miltenburg, gyvenančio Huizen (Nyderlandai), atstovaujimų advokatų Georges Vandersanden, Laure Levi ir Aurore Finchelstein, ieškinys Europos Parlamentui.

Ieškovai Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti 2004 m. gegužės mėn. pažymas apie ieškovų, išskyrus D. Gallagher, pensijos dydį taikant jų gyvenamosios vietos valstybių sostinėms nustatytą korekcinį koeficientą arba bent jau korekcinį koeficientą, galintį tiksliai atspindėti pragyvenimo išlaidų skirtumus vietose, kuriose ieškovai tariamai patiria savo išlaidas, ir atitinkantį lygiavertiškumo principą,
- panaikinti D. Gallagher 2004 m. gegužės mėn. atlyginimo lapelį taikant jos gyvenamosios vietos valstybės sostinei nustatytą korekcinį koeficientą, taikomą pašalpai, skirtai dėl ieškovės perkėlimo į rezervą arba bent jau korekcinį koeficientą, galintį tiksliai atspindėti pragyvenimo išlaidų skirtumus vietoje, kurioje ieškovė tariamai patiria savo išlaidas, ir atitinkantį lygiavertiškumo principą,
- priteisti iš Europos Parlamento visas bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdami savo ieškinį, ieškovai remiasi tokiais pačiais pagrindais ir argumentais kaip nurodyti byloje T-35/05.

**Italijos Respublikos 2005 m. kovo 29 d. pareikštas
ieškinys Europos Bendrijų Komisijai**

(Byla T-140/05)

(2005/C 132/64)

(Proceso kalba: italų)

2005 m. kovo 29 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Italijos Respublikos, atstovaujamos *avvocato dello Stato* Antonio Cingolo, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

- 1) panaikinti 2005 m. sausio 21 d. pranešimą Nr. 00556 dėl BPD Tikslas 2 Toskana 2000-2006 (Nr. CCI 2000.IT.16.2.DO.001) — Mokėjimo prašymo atmetimas;
- 2) panaikinti 2005 m. sausio 24 d. pranešimą Nr. 00582 dėl BPD Lacijus Tikslas 2 CCI Nr. 2000IT162DO009 (2000-2006) — Tarpinių išlaidų sertifikatai ir ataskaitos, ir mokėjimo prašymas (2004 m. gruodis);
- 3) panaikinti 2005 m. sausio 26 d. pranešimą Nr. 00728 dėl POR Kampanija Tikslas 1 — 2000-2006 (Nr. CCI 1999 IT 16 1 PO 007) — Tarpinių išlaidų ataskaita ir mokėjimo prašymas;
- 4) panaikinti 2005 m. sausio 31 d. Nr. 00860 dėl POR Kampanijos Tikslas 1 — 2000-2006 (Nr. CCI 1999 IT 16 1 PO 007) — Tarpinių išlaidų ataskaita ir mokėjimo prašymas;
- 5) panaikinti 2005 m. kovo 21 d. pranešimą Nr. 02787 dėl BPD Ligūrija Nr. CCI 2000 IT 162 DO 006 — Tarpinių išlaidų sertifikatai ir ataskaitos, ir mokėjimo prašymas (2004 m. gruodis);
- 6) panaikinti 2005 m. kovo 16 d. pranešimą Nr. 02590 dėl Komisijos kitų nei prašomų sumų mokėjimo pagal BPD Tikslas 2 Lacijus 2000-2006;
- 7) panaikinti 2005 m. kovo 16 d. pranešimą Nr. 02594 dėl Komisijos kitų nei prašomų sumų mokėjimo pagal BPD Toskana Tikslas 2 (Nr. CCI 2000.IT.16.2.DO.001);

8) panaikinti 2005 m. kovo 22 d. pranešimą Nr. 02855 dėl Komisijos kitų nei prašomų sumų mokėjimo pagal Programą POR Kampanija (Nr. CCI 1999IT161PO007);

9) panaikinti visus susijusius ir ankstesnius aktus;

10) priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai yra identiški nurodytiems byloje T-345/04 *Italijos Respublika prieš Komisiją* ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OL C 262, 2004 10 23, p. 55.

**Pablo Muñiz 2005 m. balandžio 12 d. pareikštas ieškinys
Europos Bendrijų Komisijai**

(Byla T-144/05)

(2005/C 132/65)

(Proceso kalba: anglų)

2005 m. balandžio 12 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Pablo Muñiz, gyvenančio Briuselyje (Belgija), atstovaujamo advokato Dehandschutter, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- 1) panaikinti 2005 m. vasario 3 d. Komisijos sprendimą tiek, kiek juo visiškai atmetama galimybė susipažinti su ieškovo prašomais dokumentais;
- 2) panaikinti 2005 m. vasario 3 d. Komisijos sprendimą tiek, kiek juo atmetama galimybė iš dalies susipažinti su prašomais dokumentais;
- 3) priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ieškovas yra teisininkas, konsultuojantis klientus su muitais susijusiais klausimais. Tam, kad geriau patartų savo klientams, 2004 m. spalio 13 d. ieškovas Komisijai pateikė prašymą dėl galimybės susipažinti su Muitų kodekso komiteto — Tarifų ir statistinės nomenklatūros grupės susitikimo, įvykusio rugsėjo mėn., protokolu bei tam tikrais TAXUD dokumentais. 2004 m. gruodžio 1 d. šis prašymas buvo atmestas, remiantis Reglamente 1049/2001 4 straipsnio 3 dalimi. 2004 m. gruodžio 15 d. ieškovas paprašė peržiūrėti pradinį sprendimą. Dėl šio prašymo buvo priimtas ginčijamas sprendimas, kuris patvirtino ankstesnį sprendimą, atmetantį galimybę susipažinti su dokumentais.

Ieškovas teigia, kad ginčijamas sprendimas pažeidžia Reglamente 1049/2001 4 straipsnio 3 dalį. Ieškovo nuomone, priežastys, dėl kurių atmetama galimybė susipažinti su dokumentais, būtent kad prašomų dokumentų atskleidimas rimtai

pakenktų Komisijos sprendimų priėmimo procesui, nėra pagrįstos pagal šią nuostatą. Tame pačiame kontekste ieškovas teigia, kad ginčijame sprendime klaidingai argumentuojama remiantis dokumentų kategorijomis, o ne vertinant kiekvieno iš prašomų dokumentų turinį.

Ieškovas toliau mano, kad Komisijai atsisakius suteikti galimybę susipažinti su dokumentais bent iš dalies, buvo pažeista to paties reglamento 4 straipsnio 6 dalis. Jis taip pat teigia, kad ginčijamas sprendimas apeina šio reglamento 2 straipsnio 1 dalį, nes jo pasekmė yra ta, kad nuolat atsisakoma atskleisti vidinius dokumentus, remiantis vienintele priežastimi, kad susijusi byla yra nebaigta.

Galiausiai ieškovas mano, kad viršesnis visuomenės interesas, jog suinteresuotos šalys geriau suprastų dėl tarifų klasifikavimo priimtus sprendimus, pateisina prašomų dokumentų atskleidimą.

III

(Pranešimai)

(2005/C 132/66)

Paskutinis Teisingumo Teismo Europos Sąjungos Oficialiajame leidinyje skelbiamas leidinys

OL C 115, 2005 5 14

Skelbti leidiniai:

OL C 106, 2005 4 30

OL C 93, 2005 4 16

OL C 82, 2005 4 2

OL C 69, 2005 3 19

OL C 57, 2005 3 5

OL C 45, 2005 2 19

Šiuos tekstus galite rasti adresu:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
